

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

03/2024/GR

Πηγαίνοντας στην Θεία Λειτουργία

Κύριο θέμα

Γιατί πηγαίνουμε στην Θεία
Λειτουργία

Θεία λειτουργία

Καθένας είναι ελεύθερος να το
διασχίζει

Doctrine

Η αληθινή πίστη έχει μέλλον

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία



■ Κύριο θέμα

- 3 Γιατί πηγαίνουμε στην θεία λειτουργία;

■ Θεία λειτουργία

- 4 Καθένας είναι ελεύθερος να την περάσει

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

- 10 Ο Θεός εξετάζει τον καθένα ξεχωριστά

■ Επίσκεψη στην Αμερική

- 12 Σε παρέμβαση : Ο Σωτήρας και οι βοηθοί του

■ Επίσκεψη στην Αφρική

- 14 Επίγεια και αιώνια Ιερουσαλήμ

■ Χώρος για τα παιδιά

- 16 Ο Μεσσίας και η βασιλεία του της ειρήνης

- 18 Στο σπίτι της Λορεάνα στο Αμπού Ρόαντ (Ινδία)

■ Διδασκαλία

- 20 Η αληθινή πίστη έχει μέλλον

■ Νέα από όλο τον κόσμο

- 24 Η προσευχή έχει παντού αποτέλεσμα

- 26 Το εργοστάσιο όπου παρασκευάζονται οι όστιες ανοίγει τις πόρτες του ξανά

- 28 Μεταξύ τραυματισμού και αντίστασης

- 30 Κρύος καιρός, ζεστές καρδιές, ανοικτές πόρτες

- 32 Νέα από την Ελλάδα



Απλοί, καθημερινοί άνθρωποι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη Τηλ.: 697 9936 165
Θεία λειτουργία: Μία Κυριακή κάθε μήνα,
στις 10 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**
Ανακρέωντος 1 και Σησιχώρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Σε όλες τις κοινότητες, εκτός από αυτή της Αθήνας δεν υπάρχει σταθερή ημερομηνία για θεία λειτουργία. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

- Φωτογραφία εξωφύλλου : Ν.Ε. Ρουάντα
- Φωτογραφίες στο οπισθόφυλλο : Ν.Ε. Ελλάδας

Γιατί πηγαίνουμε στην Θεία Λειτουργία



Φωτογραφία : Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

Κάθε φορά που συναθροίζομαστε για την θεία λειτουργία, εκφράζουμε την επιθυμία και την απόφασή μας να είμαστε μαζί με τον Χριστό.

Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, ζούμε όλοι μας διαφορετικά πράγματα και καταστάσεις. Αλλά την Κυριακή, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας συναθροίζομαστε για να ομολογήσουμε: «Θα επιθυμούσα να είμαι μαζί με τον Ιησού».

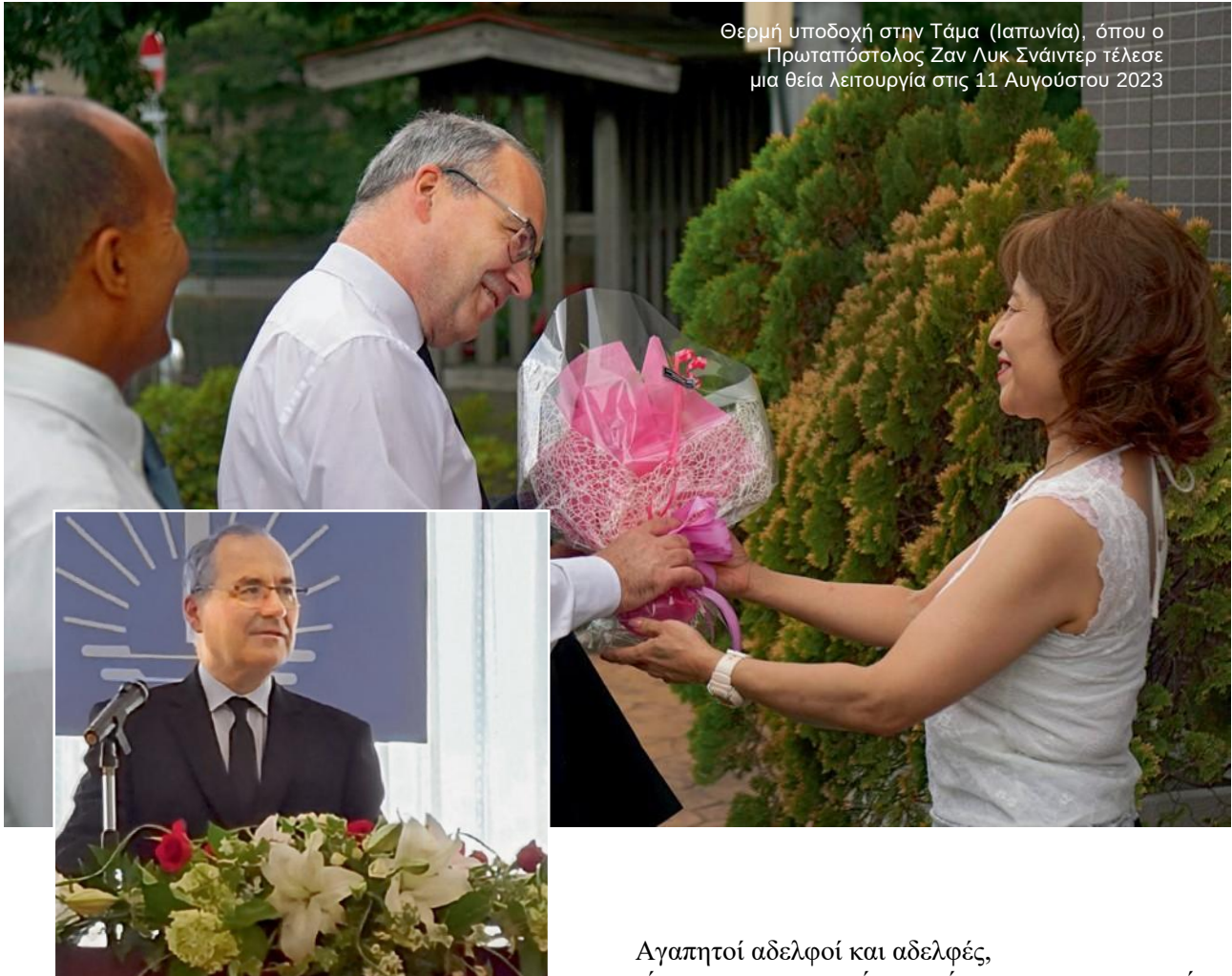
Και το λέμε στον ίδιο μας τον εαυτό, το λέμε στον γείτονά μας, το λέμε στο διάβολο. Δίνουμε μαρτυρία και ομολογούμε επίσης το θέλημά μας, να ανήκουμε στον Χριστό και να συμμορφώνουμε τη ζωή μας, στο παράδειγμά του. Πολλά πράγματα μπορούν να συμβούν μέσα στην εβδομάδα και ο διάβολος θέλει να τα χρησιμοποιήσει για να μας απομακρύνει από τον Θεό. Στη συνέχεια όμως, συναθροίζομαστε για την θεία λειτουργία για να το καταστήσουμε σαφές και ξεκάθαρο: «Όχι, αναζητούμε ακατάπαυστα την εγγύτητα. Μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε. Δεν θα μας χωρίσετε, δεν θα μας διαιρέσετε. Θέλουμε να είμαστε μαζί εν Χριστώ και να εισέλθουμε όλοι μαζί στην βασιλεία του Θεού».

Και κάθε φορά που ο Θεός βλέπει αυτή την επιθυμία και αυτή την αποφασιστικότητα, ότι αναζητούμε αυτή την εγγύτητα, ότι θέλουμε να είμαστε μαζί με τον Χριστό, μας χορηγεί μια ξεχωριστή ευλογία· μας χορηγεί την ειρήνη και τη δύναμή του.

Λάβετε, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Ζαν Λυκ Σνάιντερ

Καθένας είναι ελεύθερος να την περάσει



Φωτογραφίες : Ν.Ε. Δυτικού Ειρηνικού

Ιωάννης 10 : 9

« Εγώ είμαι η θύρα· όποιος
μπει μέσα διαμέσου εμού,
θα σωθεί, και θα μπει μέσα,
και θα βγει έξω, και θα
βρει βοσκή ».

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,
είμαστε πραγματικά ευγνώμονες στον επουράνιο
Πατέρα μας που μας επέτρεψε να συναθροιστούμε
εδώ, σήμερα το πρωί. Είμαι ευτυχισμένος που βιώνω
αυτή την θεία λειτουργία μαζί σας. Θα επιθυμούσα να
εκμεταλλευτώ αυτή την ευκαιρία για να σας εκφράσω
τον βαθύ σεβασμό και την βαθιά ευγνωμοσύνη μου
για την πιστότητά σας και την εργασία σας. Για το
έργο που πραγματοποιείτε ακούραστα για τη δική σας
σωτηρία και για την υπηρεσία σας στους κόλπους της
Εκκλησίας. Ειλικρινά, κάνετε μια θαυμάσια εργασία,
ως μαθητές, ως υπηρέτες του Κυρίου και είμαι
απολύτως πεπεισμένος ότι ο Κύριος θα ολοκληρώσει
το έργο που κάνετε για τη σωτηρία σας και για την
Εκκλησία. Ο Ιησούς θα ολοκληρώσει το έργο που
ξεκίνησε σε εσάς και στην εκκλησία.

Ο βιβλικός μας λόγος είναι ένα κομμάτι από ένα πολύ γνωστό απόσπασμα της Αγίας Γραφής. Ο Ιησούς παρουσιάζεται εδώ ως ο καλός Ποιμένας. Αλλά, λέει επίσης: «Εγώ είμαι η θύρα». Είναι λίγο πολύπλοκο, επειδή οι δύο εικόνες αναμειγνύονται. Από την μία πλευρά λέει ότι είναι ο βοσκός του κοπαδιού και από την άλλη, ότι είναι η πόρτα της στάνης. Έτσι, για να απλοποιήσουμε λίγο τα πράγματα, σήμερα θα εστιάσουμε στην θύρα και όχι στον βοσκό.

Ο Ιησούς λέει εδώ ότι είναι η θύρα της σωτηρίας. Πρόκειται για μια σημαντική δήλωση του Ιησού και για το θεμέλιο της χριστιανικής μας πίστης. Για να σωθούμε, δηλαδή, για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού και για να είμαστε σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό, δεν υπάρχει, παρά μόνο μία δυνατότητα: Η πίστη στον Ιησού Χριστό. Πρέπει να πιστεύουμε ότι είναι ο Υιός του Θεού, που ήλθε εδώ στην γη. Πρέπει να πιστεύουμε στην θυσία του και ότι χωρίς αυτή την θυσία, δεν μπορούμε να σωθούμε. Οφείλουμε να πιστεύουμε στη διδασκαλία του και στο Ευαγγέλιο. Με άλλους όρους, δεν είναι αρκετό να λέμε: «Αυτή είναι η αλήθεια». Οφείλουμε να συμμορφώνουμε τη ζωή μας με το Ευαγγέλιο και να πιστεύουμε ότι ο Κύριος θα επιστρέψει για να μας πάρει μαζί του. Χωρίς αυτόν δεν μπορούμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού. Μόνον εκείνοι που πιστεύουν και ακολουθούν τον Ιησού Χριστό, μπορούν να είναι σε κοινωνία με τον Θεό. Ο Ιησούς είναι η θύρα – δεν υπάρχει καμία άλλη εκτός από αυτήν.

Κατόπιν λέει ότι όποιος πιστεύει σε αυτόν, θα εισέρχεται και θα εξέρχεται. Η εικόνα αυτή περιγράφει την ελευθερία των χριστιανών. Με την πίστη στον Ιησού Χριστό και με το Άγιο Βάπτισμα με νερό και με την Αγία Σφράγιση, ο πιστός είναι ελεύθερος από την κυριαρχία της αμαρτίας. Μέσω του Ιησού Χριστού απέκτησε την ελευθερία. Και αυτό δεν είναι μια θεωρία. Είναι πολύ σημαντικό και καθοριστικό για εμάς, επειδή ο Ιησούς λέει στον πιστό: «Δες, έβαλα μπροστά σου μια ανοιγμένη θύρα, και κανένας δεν μπορεί να την κλείσει» (Αποκάλυψη 3:8). Αυτός που είναι βαπτισμένος με νερό και Πνεύμα, έχει τη δυνατότητα να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού και κανείς δεν μπορεί να τον εμποδίσει. Κανένας άνθρωπος, καμία δύναμη, κανένα πνεύμα δεν μπορεί να κλείσει αυτή την θύρα. Αυτό σημαίνει ότι, ακόμη και η σωτηρία μας εξαρτάται μόνο από εμάς. Αυτός που είναι βαπτισμένος έχει την ελευθερία εν Χριστώ και τη δυνατότητα να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού.

Και όλα εξαρτώνται από εμάς. Η απόφαση εξαρτάται από εμάς. Δεν μπορούμε επομένως να πούμε: «Είμαστε θύματα του κακού. Ήταν τόσο επιθετικό που δεν πέτυχαμε να παραμείνουμε πιστοί». Όχι, κανείς δεν μπορεί να κλείσει την θύρα. Διαφορετικά, είμαστε εμείς που αποφασίσαμε να μη περάσουμε αυτή την θύρα. Είναι ένα από τα πιο σημαντικά αποσπάσματα του Ευαγγελίου

Στη συνέχεια, αν έχουμε απαντήσει στο κάλεσμα του Ιησού Χριστού και αν έχουμε βαπτιστεί, είμαστε ελεύ-

Ο Ιησούς μας προσφέρει τη δυνατότητα να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού





θεοι και μπορούμε να είμαστε ευλογημένοι – με την προϋπόθεση να το θέλουμε. Αυτό εξαρτάται από εμάς μόνο. Είναι τόσο παρήγορο να ξέρουμε: Όσο θέλουμε να παραμένουμε πιστοί, ο Θεός θα μας βοηθά σε αυτό. Αυτή είναι η ελευθερία των πιστών. Κατόπιν ο Ιησούς είπε: «Εάν κάποιος εισέλθει μέσω εμού, (...) θα εισέρχεται και θα εξέρχεται και θα βρίσκει βοσκότοπους». Πρέπει επομένως να περάσουμε αυτή την θύρα μέσω του Ιησού Χριστού, για να βρούμε τροφή. Και σκέπτομαι ότι στην Ιαπωνία είναι το ίδιο, όπως παντού στον κόσμο. Υπάρχει μια πληθώρα από θεωρίες και διδασκαλίες. Είναι όλες σε ανταγωνισμό με το Ευαγγέλιο. Αλλά, δεν είναι αυτός ο ρόλος του Πρωταποστόλου της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, να εγκρίνει αυτές τις διδασκαλίες ή να πει: «Αυτή είναι καλή, αυτή είναι κακή». Υπάρχουν πολλές θεωρίες σχετικά με το πως μπορεί κάποιος να γίνει πλούσιος κι ευτυχισμένος στη ζωή, να γίνει έξυπνος και επιτυχημένος. Και είμαι σχεδόν βέβαιος, ότι αν μιλούσαμε επάνω σε αυτό το θέμα, δεν θα βρίσκαμε ποτέ κοινό έδαφος. Καθένας έχει τη δική του ιδέα για το πως να είναι ευτυχισμένος στη ζωή.

Και σε τι συνίσταται ο πλούτος; Για κάποιους είναι το χρήμα, για άλλους, η οικογενειακή ευτυχία. Και για κάποιους άλλους, είναι κάτι το τελείως διαφορετικό. Η απόφαση για αυτό δεν αποτελεί σίγουρα την αποστολή του Ιησού, ούτε της Εκκλησίας. Αλλά, όταν πρόκειται για την ευτυχία μας, ο μόνος τρόπος για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, είναι να διασχίσουμε την θύρα του Ιησού Χριστού. Αυτό σημαίνει, να ακολουθούμε το Ευαγγέλιό του. Επομένως, σε ότι αφορά την ιδιωτική μας ζωή, μπορούμε να κάνουμε αυτό που θέλουμε. Αλλά, αν θέλουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, υπάρχει μόνον

ένας τρόπος να αποκτήσουμε την απαραίτητη τροφή, δηλαδή το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Εκείνος που πιστεύει θα εισέρχεται και θα εξέρχεται από την θύρα του Ιησού Χριστού και θα βρίσκει την απαραίτητη τροφή για τη σωτηρία του. Η θύρα αυτή μας ανοίγει τη δυνατότητα να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού. Παρά της καλύτερης προσπάθειάς μας, δεν μπορούμε να γίνουμε αξιοπρεπείς μόνο με τα δικά μας μέσα.

Για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, οφείλουμε να γίνουμε σαν τον Ιησού Χριστό. Είναι ο πρώτος που εισήλθε, ως άνθρωπος, στην βασιλεία του Θεού. Και η μόνη δυνατότητα για εμάς, είναι να γίνουμε σαν αυτόν. Αλλά δεν μπορούμε να φτάσουμε εκεί από μόνοι μας. είμαστε φτωχοί αμαρτωλοί και δεν μπορούμε να είμαστε τόσο τέλειοι, όσο ήταν ο Ιησούς Χριστός. Θέτουμε επομένως κάθε ελπίδα μας στην χάρη που θα μας χορηγήσει κατά την επιστροφή του. Αυτό μας επιτρέπει να έχουμε μια καλή πνευματική κατάσταση. Επομένως, ο μόνος τρόπος για να εισέλθουμε στην βασιλεία του, είναι να δώσει την χάρη του ο Ιησούς, σε εμάς που είμαστε στα δεξιά του (Ματθαίος 25:34). Χωρίς την χάρη του δεν θα τα καταφέρουμε, επειδή αυτός είναι η θύρα.

Ίσως μια τελευταία σκέψη επάνω στο θέμα της λύτρωσης. Είναι η θύρα, θα είναι ο κριτής. Κατά την επιστροφή του, θα αποφασίσει ποιος θα εισέλθει στην βασιλεία του Θεού, σε ποιον θα χορηγήσει την χάρη του για να εισέλθει σε αυτήν. Θα λάβει υπόψη την απόφασή μας, τις φιλοδοξίες και την αποφασιστικότητά μας. Δεν θα λάβει υπόψη τις αμαρτίες μας αλλά τις ενοχές μας. Θα συλλογιστεί την αγάπη και την πίστη μας. Και θα είναι ο μόνος που θα αποφασίσει αν μας δέχεται ή όχι. Μην ανησυχείτε για το τι λένε



Σας παρακαλώ να διαβαίνετε την θύρα της προσευχής

οι άνθρωποι για εσάς. Μην ανησυχείτε για το τι σκέφτεται η πλειοψηφία. Δεν μας ενδιαφέρει.. Αυτό που έχει σημασία, είναι τι σκέφτεται ο Ιησούς για εμάς και τι μας λέει. Τα υπόλοιπα δεν έχουν σημασία. Δεν έχει καν σημασία το τι πιστεύει ο Απόστολός σου για εσένα. Επειδή και τα αξιώματα δεν είναι κάτι άλλο, παρά άνθρωποι. Έχουν τις δικές τους ιδέες, το δικό του πολιτισμικό πλαίσιο. Αυτό που είναι σημαντικό, είναι ο Ιησούς Χριστός. Είναι ο Κριτής. Μην ανησυχείτε, δεν θα ρωτήσει τον Πρωταπόστολο, ούτε ποιος πρέπει να γίνει δεκτός ή όχι. Για ορισμένους αυτό είναι παρήγορο. Κοιτάζει την αγάπη μας, την ειλικρίνιά μας και την επιθυμία μας για σωτηρία. Είναι αυτός που είναι η θύρα της σωτηρίας, κανείς άλλος. Για να σωθούμε, οφείλουμε να διαβαίνουμε την θύρα του Ιησού Χριστού. Οφείλουμε να πιστεύουμε σε αυτόν. Αλλά, είμαστε ελεύθεροι.

Οφείλουμε να αποφασίζουμε κάθε φορά αν θα διαβούμε ή όχι αυτή την πόρτα. Τίποτα και κανείς δεν μπορεί να μας εμποδίσει να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού. Η απόφαση είναι δική μας. Το μόνο μέσον για να αποκτήσουμε την τροφή που χρειαζόμαστε για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, είναι η διδασκαλία του Χριστού, που μας δίνεται από το αποστολικό αξίωμα και η Αγία Κοινωνία. Επειδή ο Ιησούς είπε: «Αυτό που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, έχει ζωή αιώνια».



Επομένως, για να σωθούμε, οφείλουμε πρώτα να διαβούμε αυτή την θύρα: Τη διακήρυξη του Ευαγγελίου και τον εορτασμό της Αγίας Κοινωνίας. Μην ανησυχείτε, εναποθέτουμε την ελπίδα μας στην χάρη που θα μας χορηγήσει κατά την επιστροφή του. Και δεν μας ενδιαφέρουν οι απόψεις των άλλων. Αυτό που έχει σημασία είναι η γνώμη του Ιησού Χριστού.

Αυτή είναι λοιπόν η πτυχή: Ο Ιησούς είναι η θύρα της σωτηρίας. Θα επιθυμούσα να επικαλεστώ μια ακόμη πτυχή. Ο Ιησούς θα πρέπει να είναι επίσης η θύρα στην καθημερινή μας ζωή. Ξέρετε, κάποιες φορές υπάρχουν καταστάσεις που μοιάζουν να είναι χωρίς διέξοδο. Βρισκόμαστε σε μια δύσκολη κατάσταση και δεν βρίσκουμε διέξοδο από αυτήν. Και δεν ξέρουμε πως να ξεφύγουμε από αυτήν. Και εδώ επίσης, ας χρησιμοποιούμε τον Ιησού ως θύρα. Τι σημαίνει αυτό συγκεκριμένα;



Ο Απόστολος Περιφέρειας Έντυ Ισνουγκρόχο (Νοτιοανατολική Ασία) μίλησε για την επιλογή υπέρ του Θεού

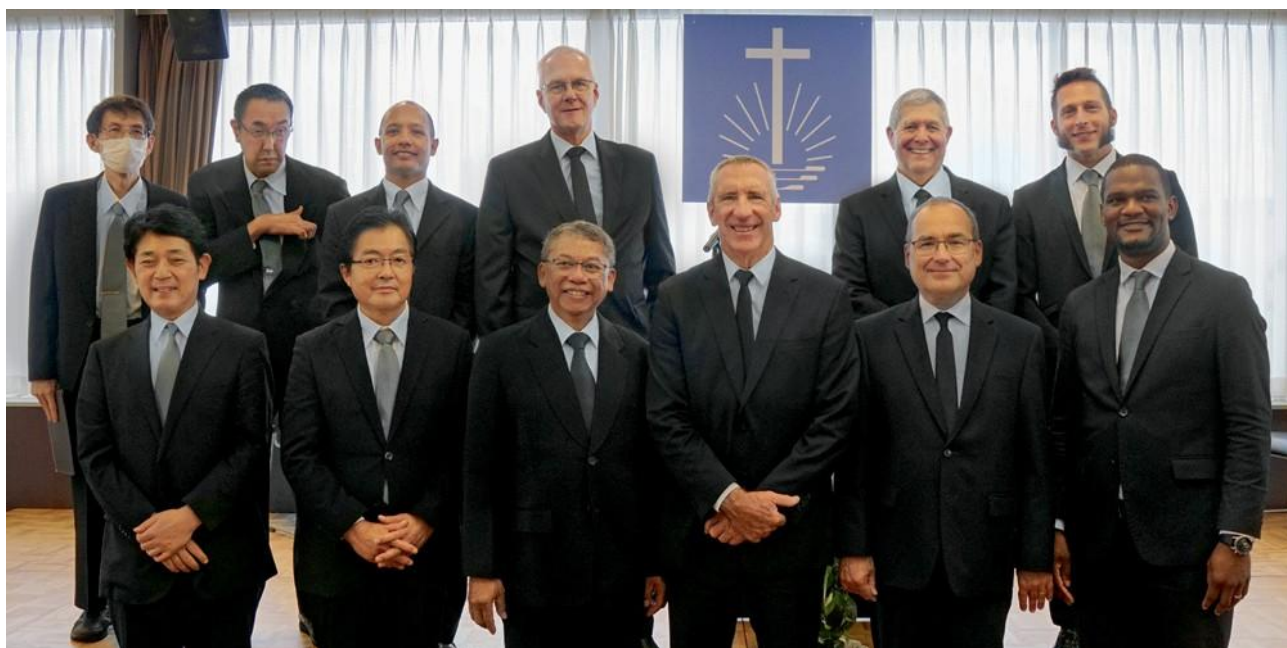
Όταν βρισκόμαστε αντιμέτωποι με δοκιμασίες, ή με δύσκολες καταστάσεις, οφείλουμε να είμαστε συνειδητοποιημένοι ότι η τελική και αληθινή λύση είναι η επιστροφή του Χριστού. Ο Θεός θέλει να μας καταστήσει ευτυχισμένους. Θέλει να μας απελευθερώσει από όλες τις δοκιμασίες, από κάθε απελπισία και να μας υποδεχθεί στην βασιλεία του.

Είναι φυσιολογικό να ζητούμε την βοήθειά του σε περίπτωση δυσκολίας. Αλλά ας εξετάσουμε με μια πιο προσεκτική ματιά τον Ιησού ως θύρα σωτηρίας. Πρώτα απ' όλα η βοήθειά του συνίσταται στο να διασφαλίσει ότι θα μπορέσουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού παρ' όλες αυτές τις θλίψεις. Αυτή είναι η βοήθειά του. Όταν ασθενούμε ή όταν ασθενούν, η σύζυγος ή τα παιδιά, είναι λογικό να πούμε: «Κύριε, σε παρακαλώ, βοήθησέ μας». Και εκεί υπάρχει ελπίδα. Μερικές φορές, ο Θεός εισακούει τέτοιες προσευχές, άλλοτε πάλι, όχι. Και για να είμαι ειλικρινής, δεν έχω την παραμικρή ιδέα για ποιο λόγο εισακούει την προσευχή σε μια περίπτωση και στην άλλη, όχι. Αλλά, σας το λέω εκ πείρας, ότι πάντα δίνει την βοήθεια που χρειάζονται οι ψυχές για να παραμένουν πιστές παρά τις δοκιμασίες και αυτή τη στενοχώρια ή την απελπισία. Ας το συνειδητοποιούμε αυτό.

Η βοήθεια του Θεού επομένως συνίσταται στο να μας παρέχει ότι χρειάζεται για να παραμένουμε πιστοί. Ο ίδιος ο Ιησούς, όταν βρισκόταν εδώ στη γη, βρέθηκε αντιμέτωπος με αδιέξοδες καταστάσεις. Και είναι εντυπωσιακό να διαπιστώνουμε ότι χρησιμοποιούσε κάθε φορά την ίδια θύρα. Αποσύρθηκε και προσευχήθηκε στον Πατέρα του. Και αυτό το πέρασμα από την θύρα της προσευχής τον βοηθούσε κάθε φορά. Επειδή προσευχήθηκε, έλαβε την βοήθεια, την παρηγοριά και τη σοφία που χρειαζόταν για να συνεχίσει.

Αδελφοί και αδελφές, όταν βρισκόμαστε σε μια δύσκολη κατάσταση, όταν φαίνεται ότι δεν υπάρχει λύση, δεν υπάρχει διέξοδος, σας παρακαλώ να περνάτε από την θύρα της προσευχής. Πάντα αξίζει τον κόπο να περνάμε από αυτή την πόρτα. Η προσευχή πάντα βοηθάει. Ας περνάμε κι εμείς επίσης από τη θύρα του Ιησού Χριστού για να επιλύσουμε τα προβλήματά μας. Ας παραμένουμε πιστοί και ας τηρούμε τις Εντολές του. Ξέρω ότι το κηρύττω σχεδόν κάθε Κυριακή. Και δεν κουράζομαι να το επαναλαμβάνω. Ο κόσμος μας προσφέρει σήμερα τόσες πολλές θύρες που μπορούμε να περάσουμε και να αφήσουμε πίσω μας τις δυσκολίες. Και μιλώντας ανθρώπινα, οι θύρες αυτές είναι μια λύση. Είναι λύσεις που τακτοποιούν τις υποθέσεις μας και τα επίγεια προβλήματά μας. Αλλά, θέτουν τη σωτηρία μας σε κίνδυνο. Δεν θέλουμε να περάσουμε μια θύρα όπου αυτό θα σήμαινε ότι δεν σεβόμαστε πλέον τις Εντολές του Θεού. Όποια και αν είναι η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, σεβόμαστε πάντοτε τις Εντολές. Είναι μια μικρή θύρα και ένα δύσκολο μονοπάτι. Αλλά, η λύτρωσή μας έχει προτεραιότητα. Επειδή θέλουμε να είμαστε σίγουροι, δεν μας αρκεί οποιαδήποτε άλλη θύρα. Οφείλουμε να συνειδητοποιούμε ότι μια άλλη θύρα μπορεί σύντομα να έχει συγκεκριμένο αποτέλεσμα: Ένα μικρό ψέμα και όλα μπορούν να γίνουν πολύ πιο άνετα. Όμως, περνάμε πάντα την θύρα των Εντολών του Θεού.

Η σταύρωση ήταν οριστικά ένα αδιέξοδο για τον Ιησού. Δεν μπορούσε να κατανοήσει το θέλημα του Πατέρα του. Και γι' αυτόν υπήρχε μόνο μία θύρα που ήταν ανοικτή: Ο Ιησούς εμπιστευόταν τον Πατέρα του: «Θεέ μου δεν σε καταλαβαίνω. Γιατί με εγκατέλειπες; Αλλά, σε εμπιστεύομαι. Βασίζομαι σε



σένα και αποδέχομαι το θέλημά σου». Αδελφοί και αδελφές, σε πολλές περιπτώσεις αυτή είναι η μόνη επιλογή για να εξέλθουμε από ένα αδιέξοδο. Απλώς, αποδεχόμαστε ότι δεν είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε τη δράση του Θεού. Και ο μόνος τρόπος για να συνεχίσουμε, είναι να συνεχίσουμε να εμπιστευόμαστε τον Θεό, χωρίς να τον καταλαβαίνουμε, χωρίς να του θέτουμε ερωτήματα. Το έχω βιώσει κι εγώ επίσης. Οριστικά όμως, είναι ο καλύτερος τρόπος για να εξέλθουμε από μια δύσκολη κατάσταση.

Υπάρχει μια άλλη θύρα: Η θύρα της αγάπης του πλησίον. Ο Ιησούς περνούσε συχνά αυτή την θύρα. Θυμηθείτε τους μαθητές που τον εγκατέλειψαν. Ο Ιησούς πέρασε την θύρα της συγχώρησης. Αυτή ήταν η λύση στο πρόβλημα. Και εμείς επίσης, θέλουμε να περνάμε την θύρα της συγχώρησης. Όταν συγχωρούμε κάποιον, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι έχουμε λάβει τη σωστή απόφαση. Ποτέ δεν κάνουμε λάθος, όταν συγχωρούμε. Περάστε αυτή την θύρα της αγάπης για τον πλησίον και κάνετε το καλό, αντί να ανταποδίδετε το κακό με κακό. Για πολλούς ανθρώπους είναι φυσιολογικό να εκδικούνται όταν κάποιος τους έχει προσβάλει ή τους έχει κάνει κακό. Η εκδίκηση είναι η εύκολη διέξοδος. Ας περάσουμε από την άλλη θύρα – είναι μικρότερη, αλλά καλύτερη – και ανταποδίδουμε το κακό με καλό. Η θύρα αυτή οδηγεί στην βασιλεία του Θεού και έξω από δύσκολες καταστάσεις.

Η θύρα του Ιησού είναι η αγάπη του πλησίον. Και στο τέλος της ζωής του ακόμη, πέρασε αυτή την θύρα. Ήθελε να επιστρέψει κοντά στον Πατέρα του. Αλλά δεν ήθελε να πάει μόνος. Δεν μας ξέχασε, ούτε τον

πλησίον μας. Φρόντισε ακόμη και για τον εγκληματία που ήταν μαζί του στο σταυρό. Ασχολήθηκε με τους δικούς του, την Μαρία, τον Ιωάννη. Και προσευχήθηκε για εκείνους που τον σταύρωσαν. Και πέθανε για εμάς. Δεν ήθελε να διασχίσει μόνος την θύρα της λύτρωσης. Ήθελε να πάμε μαζί του.. Ας διασχίσουμε επίσης αυτό το μονοπάτι, ας περάσουμε αυτή την θύρα. Δεν μας ικανοποιεί να διεκδικούμε την βοήθεια του Θεού μόνο για τον εαυτό μας. Ας μην είμαστε εγωιστές, αλλά, ότι και αν συμβαίνει στη ζωή μας, ας φροντίζουμε πάντοτε τον πλησίον μας. Οφείλουμε να είμαστε συνειδητοποιημένοι: Δεν θέλουμε να λυτρωθούμε μόνον εμείς. Θέλουμε να λυτρωθούν και άλλοι μαζί μας. Ο Ιησούς μας έσωσε και γι' αυτό θέλουμε κι εμείς να περάσουμε αυτή την θύρα. Και κάθε φορά που περνάμε από αυτή την πόρτα, θα είμαστε ευλογημένοι.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ο Ιησούς Χριστός είναι η θύρα της σωτηρίας μας. Μας απελευθερώνει από το κακό, μας τρέφει και μας δίνει την χάρη, Στις δοκιμασίες ακολουθούμε το παράδειγμα που μας έδωσε ο Ιησούς.

Η επίσκεψη του Πρωταποστόλου στην Πορτογαλία προκάλεσε μεγάλη χαρά



Φωτογραφίες: Ν.Ε. Δυτικής Γερμανίας

Ο Θεός εξετάζει τον καθένα ξεχωριστά

Για τον Θεό είναι το πρόσωπο που μετράει, κάθε πρόσωπο. Το πρόσωπο του Αιθίοπα ευνούχου μας επιτρέπει να δούμε σε ποιον, πως και γιατί, ο Θεός προσφέρει τη σωτηρία του. Εδώ είναι μερικά αποσπάσματα από μια θεία λειτουργία υπέρ των εκλιπόντων.

Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στο Πορτιμάο (Πορτογαλία) στις 5 Νοεμβρίου 2023, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ ανέπτυξε τον βιβλικό λόγο ως εξής:

Ο ευνούχος απάντησε: Όχι, δεν καταλαβαίνω αυτά που λέει ο Ησαΐας. Ο Φίλιππος άρχισε και του εξήγησε όλο το Ευαγγέλιο.

Διαβάζουμε το βιβλίο της ζωής μας, διαβάζουμε το βιβλίο της ιστορίας του κόσμου. Εκεί, οφείλω να πω: Θεέ μου, δεν καταλαβαίνω πλέον τίποτα! Η μόνη αληθινή και οριστική απάντηση είναι το μήνυμα του Ευαγγελίου, η διδασκαλία των Αποστόλων που μας ερμηνεύουν την Αγία Γραφή και μας ανακοινώνουν το Ευαγγέλιο με το σωστό τρόπο. Οι Απόστολοι, πάντα, μας λένε: Οφείλεις να βλέπεις το σύνολο, ολόκληρο το σχέδιο της λύτρωσης. Και οφείλεις να βλέπεις τη ζωή σου και το τι συμβαίνει στον κόσμο κάτω από αυτό το πρίσμα. Αυτό είναι το μόνο κλειδί για την κατανόηση του Θεού.

Ο ευνούχος είπε κάτι πολύ έξυπνο: Είπε στον Φίλιππο: Ταξίδεψε μαζί μου

Ας μεταφέρουμε αυτό το μήνυμα των Αποστόλων, ολόκληρο το Ευαγγέλιο, κάθε μέρα της ζωής μας. Να σκέπτεσαι τι έκανε ο Θεός, τι κάνει και τι θα κάνει. Τότε θα είσαι ενδυναμωμένος και έχεις παρηγοριά.

Ο ευνούχος, ένας Αφρικανός, δεν ήταν Εβραίος και επομένως δεν αποτελούσε μέρος του εκλεκτού λαού. Μέσω αυτού, ο Θεός έδειξε: Η σωτηρία είναι πραγματικά για όλους.

Αυτό που μετράει και έχει σημασία, δεν είναι από που προέρχεται ο άνθρωπος, από ποιο πολιτισμό προέρχεται, ποιο είναι το παρελθόν του: Η σωτηρία είναι για όλους τους ανθρώπους, τόσο εδώ στην γη, όσο και στην άλλη όχθη.

Ήταν ένας άνθρωπος της εξουσίας, ήταν πλούσιος και ήταν ένας πολύ σημαντικός άνθρωπος.

Η σωτηρία είναι για τους φτωχούς, για τους μικρούς, αλλά είναι επίσης για τους ισχυρούς και για τους πλούσιους. Κανείς δεν εξαιρείται.



Υπήρξε χρόνος για μια ομαδική φωτογραφία

Σκεπτόμαστε τις ψυχές της άλλης όχθης. Πολλοί θα είχαν σκεφτεί Έχω χρήματα, έχω δύναμη, είμαι καλά. Φτάνοντας όμως στην άλλη όχθη, συνειδητοποίησαν: Όλα αυτά είναι τελείως άχρηστα. Σκεπτόμαστε τους πιστούς. Πίστευαν στον Θεό, διάβαζαν την Βίβλο και έκαναν το καλό. Στην άλλη όχθη όμως διαπίστωσαν: Δεν ήταν αρκετά! Τους λείπει η αναγέννηση με νερό και Πνεύμα, τα μυστήρια που διανέμονται από τους Αποστόλους.

Από τη στιγμή που είχε υποστεί ακρωτηριασμό των γεννητικών του οργάνων, ο ευνούχος δεν είχε το δικαίωμα να εισέλθει στο ναό. Επομένως, ήταν αποκλεισμένος.

Εδώ στην γη και στην άλλη όχθη, υπάρχουν πολλές ψυχές που έχουν απορριφθεί από τους άλλους, επειδή, για τον ένα ή τον άλλο λόγο, δεν είναι σαν τις άλλες. Αυτό δεν συμβαίνει με τον Θεό! Αγαπά όλους τους ανθρώπους με τον ίδιο τρόπο και θέλει να προσφέρει σε όλους την ίδια σωτηρία.

Φανταζόμαστε για εκείνη την εποχή: Αν ένας άνδρας δεν είχε παιδιά, εξαφανιζόταν στο τίποτα. Ήθελαν να δείξουν στους ευνούχους: Δεν έχει σημασία το πρόσωπό σου. Είσαι εδώ, μόνο και μόνο επειδή μου είσαι χρήσιμος.

Αυτό δυστυχώς είναι κάτι που συμβαίνει συχνά στην κοινωνία μας. Δεν βλέπουμε πλέον τους ανθρώπους ως ανθρώπινα όντα. Στη συνέχεια, όταν δεν είναι πλέον χρήσιμοι, τους ξεφορτωνόμαστε. Ο Θεός είναι τέλειος, δεν χρειάζεται κανένα· αλλά αγαπά όλους τους ανθρώπους και θέλει να προσφέρει σε όλους τη σωτηρία.

Ο ευνούχος δεν είχε κανένα μέλλον, καμία ελπίδα. Ήξερε: Εάν πεθάνω, θα χαθώ.

Πόσοι άνθρωποι ζουν σε αυτή τη γη σήμερα και δεν έχουν καμία ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Ο Θεός λέει: Ναι, υπάρχει ελπίδα και για σένα. Θέλει να προσφέρει τη σωτηρία σε όλους.

Γιατί μπορούσε ο Θεός να του προσφέρει τη σωτηρία; Επειδή ο άνθρωπος αυτός είχε τη σωστή διάθεση. Είχε δύναμη και ήταν πλούσιος. Αλλά, αναζητούσε κάτι άλλο. Ήλθε στο ναό, λάτρεψε τον Θεό, πρόσφερε την θυσία του, διάβασε τις Γραφές και στη συνέχεια, πάντα αναζητούσε.

Ο ευνούχος είχε τη σωστή αντίδραση: Αφέθηκε να διδαχθεί.

Ωστόσο, δεν γνωρίζουμε ποιος επιλέγεται από τον Θεό στην άλλη όχθη για να ακούσει τη διδασκαλία των Αποστόλων. Το σημαντικό όμως για τις ψυχές είναι να αποδεχθούν αυτό το μήνυμα. Μπορούν να λάβουν το βάπτισμα με νερό και τότε δεν θα είναι πλέον στο περιθώριο της κοινότητας, αλλά, μέλη του σώματος του Χριστού. Όσοι λαμβάνουν την Αγία Σφράγιση, λαμβάνουν την μεγάλη ελπίδα να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού ως πρώτοι καρποί. Οι ψυχές μπορούν να εορτάζουν την Αγία Κοινωνία και να είναι σε τέλεια κοινωνία με τον Ιησού Χριστό.

Αυτό που είναι αληθινό για τις ψυχές είναι και για εμάς επίσης: Ο Ιησούς σε αγαπά, θέλει να είσαι αιώνια μαζί του, φροντίζει και διασφαλίζει ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν την ευκαιρία να αποκτήσουν το ίδιο πράγμα.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Πράξεις των Αποστόλων 8 : 30-31 :

« Και ο Φίλιππος έτρεξε κοντά, και τον άκουσε να διαβάσει τον προφήτη Ησαΐα, και είπε: Άραγε, καταλαβαίνεις αυτά που διαβάζεις; Και εκείνος είπε: Και πώς θα μπορούσα, αν κάποιος δεν με οδηγήσει; Και παρακάλεσε τον Φίλιππο να ανέβει και να καθίσει μαζί του ».

Σε παρέμβαση : Ο Σωτήρας και οι βοηθοί του

Ο Θεός, ο Πατέρας, απέστειλε τον Υιό του για να σώσει όλους εκείνους που πιστεύουν σε αυτόν. Και σήμερα ακόμη, ο Ιησούς Χριστός εξακολουθεί να αποστέλλει τους μαθητές του σε όλο τον κόσμο για συνεισφέρουν σε αυτό. Κατά τη διάρκεια μιας θείας λειτουργίας, ο Πρωταπόστολος εξήγησε τι σήμαινε αυτό.



Φωτογραφίες: Ν.Ε. Η.Π.Α.

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2023 η θεία λειτουργία στο Μπούφαλο (Η.Π.Α.) μεταδόθηκε στον σύνολο του πεδίου δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας Λέοναρντ Κολμπ. Μάλιστα, μετά από 50 χρόνια υπηρεσίας σε αξιώματα, ο πρόεδρος της εκκλησιαστικής Περιφέρειας των Η.Π.Α., τέθηκε σε ηρεμία και συνταξιοδοτήθηκε. Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ διόρισε ως διάδοχό του τον Αναπληρωτή Απόστολο Περιφέρειας Τζον Σνάμπελ (John Schnabel).

Απεσταλμένος στον κόσμο: Ο Υιός του Θεού

«Ως κόσμος εδώ, περιγράφονται οι αμαρτωλοί άνθρωποι που έχουν απορρίψει τον Θεό, που είναι εχθρικοί απέναντι στον Θεό ή τουλάχιστον, αδιαφορούν για τον Θεό», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. Και για αυτούς ο Θεός απέστειλε επίσης τον Υιό του. Είναι ένα θαυμαστό μήνυμα: «Ο Θεός αγαπά αυτούς τους

ανθρώπους. Αγαπά τους ανθρώπους, ακόμη και αν τον έχουν απορρίψει, έχουν απομακρυνθεί από αυτόν – και δεν τον αποδέχονται». Ο Θεός απέστειλε τον Ιησού σε αυτούς τους ανθρώπους, ο οποίος τους είπε: «Ο Θεός σας αγαπά!».

Ο Θεός θέλει να σώσει

«Και αυτό ήταν κάτι εντελώς νέο», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος. «Επειδή στην Παλαιά Διαθήκη η άνθρωποι έβλεπαν τον Θεό με ένα διαφορετικό τρόπο». Θεωρούσαν τον Θεό ως ένα δίκαιο κριτή που ήταν καλός με τους δίκαιους, αλλά, τιμωρούσε τους αμαρτωλούς με τιμωρίες όπως πλημμύρα, ξηρασία ή πείνα. Οι σύγχρονοι του Ιησού είχαν τις ίδιες σκέψεις για τον Θεό. «Αλλά, ο Ιησούς είπε: Όχι, δεν ήλθα για να τιμωρήσω. Αγαπώ τον κόσμο. Αγαπώ τους ανθρώπους που έχουν απορρίψει τον Θεό, που είναι αδιάφοροι για τον Θεό, που είναι εχθρικοί απέναντί του. Ήλθα για να τους σώσω!».



Ο Απόστολος Περιφέρειας σε ηρεμία Λέοναρντ Κολμπ, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ και ο Απόστολος Περιφέρειας Τζον Σνάμπτελ

Ο Πρωταπόστολος περιέγραψε το πως ο Θεός θέλει να λυτρώσει τους ανθρώπους:

Με τη συγχώρηση των αμαρτιών: «Όταν ο Θεός σώζει τους ανθρώπους, συγχωρεί τις αμαρτίες τους, τους εξαγνίζει». Με τον εξαγιασμό: «Το έργο του Αγίου Πνεύματος συνίσταται στο να μεταμορφώνει σιγά σιγά τον άνθρωπο στην εικόνα του Ιησού Χριστού». Και με τη δοξολογία: «Οι άνθρωποι στο σύνολό τους – σώμα, ψυχή και πνεύμα – μπορούν να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού και να είναι σε κοινωνία με τον Θεό και μεταξύ τους».

Η σωτηρία χορηγείται σε εκείνους που πιστεύουν στον Ιησού. Και αυτό σημαίνει:

- «Πιστεύουν στην αποστολή του Ιησού και στην καταγωγή του. Είναι πραγματικά ο Υιός του Θεού και όχι απλώς ένας προφήτης – είναι απεσταλμένος από τον Θεό και είναι ο Υιός του Θεού».
- «Πιστεύουν στη διδασκαλία του. Λέει την αλήθεια. Δεν είναι μόνο ικανός να κάνει θαύματα».
- «Πιστεύουν στο πρόσωπό του, σε όσα πέρασε».
- «Έχουν μια αληθινή πίστη στον Ιησού Χριστό και αυτή η πίστη οδηγεί σε πράξεις που παρακινούνται από αγάπη».
- «Πιστεύουν στο αποστολικό αξίωμα που απέστειλε· πιστεύουν στην Εκκλησία την οποία θεμελίωσε· πιστεύουν στα μυστήρια που ανήγγειλε και καθιέρωσε».

Απεσταλμένοι στον κόσμο : Οι μαθητές του Ιησού

«Επιτρέψατέ μου να κάνω ένα ακόμη βήμα», εξακολούθησε ο Πρωταπόστολος. «Ερχόμαστε τώρα σε εμάς». Ο Θεός απέστειλε επίσης τα παιδιά του, τους μαθητές του, στον κόσμο. «Είμαστε λοιπόν απεσταλμένοι στην βασιλεία της αμαρτίας και του κακού. Και οφείλουμε να υποφέρουμε και να αντιμετωπίζουμε τις συνέπειες από την πτώση στην αμαρτία, όπως όλοι οι άλλοι άνθρωποι». Στο πλαίσιο αυτό, οι χριστιανοί καλούνται να συμβάλλουν στη σωτηρία των άλλων.

Ο Θεός έχει επίγνωση της απόρριψης, της αδιαφορίας ή της εχθρότητας απέναντί του, αλλά, λέει: «Οφείλεις να αντιμετωπίσεις αυτά τα πράγματα. Σε απέστειλα επίτηδες σε αυτές τις συνθήκες. Τώρα, εδώ, θέλω να με υπηρετήσεις». Και να πως: «Θέλω να διακηρύττεις το αληθινό μου θέλημα. Θέλω να βοηθάς τους άλλους να βιώνουν την εμπειρία της αγάπης μου και να τους λες ότι ο Θεός θέλει να τους σώσει. Θέλω να δεσμευτείς να διασφαλίσεις ότι η συγχώρηση και ο εξαγιασμός θα παραμένουν καταστάσεις δυνατές και προσβάσιμες στους ανθρώπους».

Τελειώνοντας, ο Πρωταπόστολος μίλησε στο εκκλησίασμα με τους ακόλουθους όρους: «Είστε απεσταλμένοι στον κόσμο, κάτω από αυτές τις συνθήκες, για να υπηρετήσετε τον Κύριο και να συμβάλλετε στο έργο του για την λύτρωση, έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι να μπορέσουν επίσης να βρουν πρόσβαση στη συγχώρηση και τον εξαγιασμό στο μέλλον και να μπορούν να είναι προετοιμασμένοι για να δοξολογήσουν».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ιωάννης 3 : 17 :

« Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν απέστειλε τον Υιό του στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος διαμέσου αυτού ».

Ο Θεός έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να σώσει όσους πιστεύουν σε αυτόν. Ο Χριστός μας στέλνει στον κόσμο για να συνεισφέρουμε στη σωτηρία των ανθρώπων.

Τα παιδιά και μια χαρούμενη χορωδία καλωσορίζουν τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ στο Κιμπούνγκο (Ρουάντα)



Επίγεια και αιώνια Ιερουσαλήμ



«Εξέλθετε από την Ιερουσαλήμ», είπε ο Πρωταπόστολος στο εκκλησίασμα. Το θέμα μιας θείας λειτουργίας που τέλεσε ο Πρωταπόστολος στην Αφρική ήταν το να εγκαταλείψει κάποιος την προσωπική του άποψη για τη ζωή και να αρχίσει από τώρα να αναζητεί την αιώνια ζωή.

Στις 21 Ιανουαρίου 2024, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια θεία λειτουργία στο Κιμπούνγκο (Ρουάντα), κοντά στην πρωτεύουσα, σε μια συνάντηση περίπου χιλίων συμμετεχόντων. Ο βιβλικός λόγος μας υπενθύμισε ότι κάθε άνθρωπος θα έπρεπε μια μέρα να εγκαταλείψει αυτή την γη. Η σκέψη αυτή μπορεί να τρομάζει πολλούς, εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ: «Αλλά, είναι ακόμη πιο τρομακτικό να το ακούμε αυτό, να ακούμε ότι όλοι πρέπει να πεθάνουμε».

Η αλήθεια αυτή ωστόσο δεν θα έπρεπε να μας φοβίζει, αλλά πρέπει να ανανεώνει τη συνειδητοποίησή μας για την ανάγκη μιας προετοιμασίας γι' αυτό που έρχεται μετά την επίγεια ύπαρξή μας: «Η ζωή μας εδώ στην γη δεν είναι, παρά μόνο ένα μικρό μέρος της ύπαρξής μας. Ο άνθρωπος εξακολουθεί να ζει, ακόμη και μετά τον θάνατο. Αλλά, αυτά που κάνει όσο ζει σε αυτή την γη, είναι καθοριστικά για το υπόλοιπο της ύπαρξής του στον άλλο κόσμο». Εφόσον κανείς δεν ξέρει για πόσο καιρό θα παραμείνει σε αυτή

την γη, ο Πρωταπόστολος απεύθυνε ένα κάλεσμα: «Μην περιμένεις περισσότερο: Εάν θέλεις να κάνεις το καλό σε αυτούς που αγαπάς, να το κάνεις αμέσως, δεν ξέρεις πόσος χρόνος σου απομένει».

Το θέλημα του Θεού

Ακόμη και αν το σώμα και η επίγεια ζωή περνούν, αυτό δεν σημαίνει ότι οι χριστιανοί οφείλουν να είναι αποξενωμένοι από τη ζωή: «Μας έδωσε τη ζωή, μας έδωσε το σώμα μας, τη ζωτική μας δύναμη, για να τα χρησιμοποιήσουμε και θέλει να επωφεληθούμε από αυτή τη ζωή. Θέλει να καταλαμβάνουμε την θέση μας στην κοινωνία. Θέλει να εργαζόμαστε για την ευημερία μας και την επιτυχία μας σε αυτή την γη. Και να συμβάλλουμε στην ευημερία των συγχρόνων μας και των παιδιών μας. Αλλά, πάντοτε με τέτοιο τρόπο ώστε να εκπληρώνεται το θέλημα του Θεού».

Επειδή, μόνον όποιος μάθει να κάνει το θέλημα του Θεού, θα έχει στη συνέχεια τη δυνατότητα να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού, στην επερχόμενη πόλη.



Εγκαταλείποντας την αρχαία Ιερουσαλήμ

Στο 13^ο κεφάλαιο, στο στίχο 14 της Επιστολής προς Εβραίους, ο συντάκτης καλεί τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν την Ιερουσαλήμ, επειδή, εκεί έξω, βρισκόταν ο Ιησούς. Στη συνέχεια, ο Πρωταπόστολος εξήγησε γιατί έπρεπε να εγκαταλειφθεί αυτή η πόλη.

Η Ιερουσαλήμ είναι η πόλη που απέρριψε τον Ιησού. Οι κάτοικοι αυτής της πόλης είχαν το αίσθημα ότι «ο Μεσσίας όφειλε να επιλύσει τα προβλήματά μας εδώ στην γη». Από την άλλη πλευρά, ο Ιησούς κατέδειξε ότι η βασιλεία του δεν ήταν αυτού του κόσμου και ότι ήθελε να φέρει την αιώνια ζωή. Έτσι, ακόμη και σήμερα, οι πιστοί οφείλουν να «εγκαταλείψουν την ιδέα ότι ο Ιησούς είναι εδώ για να κάνει θαύματα και να βελτιώνει την επίγεια ύπαρξή μας».

Η Ιερουσαλήμ ήταν επίσης η πόλη που ζήτησε από τον Ιησού να τιμωρήσει τους αματωλούς. Για να εισέλθει κάποιος στην επερχόμενη πόλη, πρέπει να εγκαταλείψει αυτή την πόλη, αυτή την άποψη ζωής. Είναι έτσι που ο Πρωταπόστολος προέτρεψε το εκκλησίασμα: «Εξέλθετε από αυτή την Ιερουσαλήμ όπου ζητούν από τον Ιησού: Κάνε θαύματα και τιμώρησε τον αματωλό».

Σε αναζήτηση

«Αυτή την επερχόμενη πόλη δεν την έχουμε δει ακόμη. Η μόνη απόδειξη που έχουμε, είναι ο λόγος του Θεού και η υπόσχεση του Ιησού», κατέδειξε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ.

«Αναζητείστε και θα βρείτε· χτυπήστε και η θύρα θα σας ανοίξει», έτσι τοποθετήθηκε ο Ιησούς. Για να μπορέσει κάποιος να εισέλθει σε αυτή την πόλη, θα πρέπει να την αναζητήσει και μάλιστα στα σοβαρά, συνέχισε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. «Ο Ιησούς είπε ότι θα έδινε την αιώνια ζωή μόνο σε όσους πεινούν και διψούν γι' αυτή. Δηλαδή, σε εκείνους που την θέλουν πραγματικά».

Γι' αυτό πρέπει να ικετεύουμε τον Θεό στην προσευχή: «Προσεύχεστε ασταμάτητα!». Μπορούμε να κάνουμε αυτή την προσευχή ξέροντας ότι ο Κύριος θα την εισακούσει, επειδή και αυτός προσεύχεται για τον ίδιο πράγμα. Το αίτημα αυτό είναι σε πλήρη αρμονία με το θέλημα του Θεού.

«Και το ζητούμε για εμάς, το ζητούμε για τον πλησίον μας και το ζητούμε από τον Θεό να ευλογεί την Εκκλησία του και να την οδηγήσει στην τελειότητα, επειδή είναι στην Εκκλησία του Χριστού και μέσω του αποστολικού αξιώματος, που θέλει να δώσει στους ανθρώπους του σήμερα, την αιώνια ζωή».

Εκείνος που αναζητεί με αυτό τον τρόπο, χρειάζεται, ήδη από σήμερα, την κοινωνία με τον Θεό: «Οφείλουμε, καθημερινά να μιλάμε μαζί του σε τακτική βάση. Του εμπιστευόμαστε τις χαρές και τις ανησυχίες μας».

Το να είμαστε σε τέλεια κοινωνία με τον Θεό περιλαμβάνει επίσης και τον πλησίον μας: «Μαθαίνουμε να μην περιμένουμε να αλλάξει ο άλλος για να τον αγαπήσουμε, αλλά τον αγαπάμε ήδη από τώρα, όπως και αν είναι. Επειδή οφείλουμε να προετοιμαζόμαστε για την αιώνια κοινωνία με τους άλλους, μαθαίνουμε σήμερα για την αιώνια κοινωνία».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Εβραίους 13 : 14 :

« Επειδή, δεν έχουμε εδώ μόνιμη πόλη, αλλά τη μέλλουσα επιζητούμε ! »

Πιστεύουμε στην αιώνια ζωή και την κάνουμε στόχο της ζωής μας. Η προετοιμασία μας συνίσταται στο να προσευχόμαστε, να κάνουμε το θέλημα του Θεού, να υμνούμε και να δοξάζουμε τον Θεό, να αναζητούμε την κοινωνία με τον Χριστό και τους δικούς του και να τον υπηρετούμε μέχρι την επιστροφή του.

Ο ΜΕΣΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΗΣΑΙΑ 11

Λίγο περισσότερο από 700 χρόνια πριν από την γέννηση του Ιησού, ένας προφήτης ζούσε στην Ιερουσαλήμ. Ονομαζόταν Ησαΐας. Με την μεσολάβησή του, ο Θεός ανάγγειλε τον ερχομό του Μεσσία. Ο Ησαΐας περιγράφει επίσης πως θα είναι όταν αυτός ο βασιλιάς της ειρήνης θα εγκαθιδρύσει τη δική του βασιλεία.

Ένας βλαστός θα βγει από τον κορμό του Ιεσσαί (του πατέρα του Δαυίδ) και ένα κλαδί από τις ρίζες του θα καρποφορήσει. Το Πνεύμα του Κυρίου θα αναπαυθεί επάνω του: Πνεύμα σοφίας και νοημοσύνης, Πνεύμα συμβουλής και δύναμης, Πνεύμα γνώσης και φόβου του Κυρίου. Θα αναπνέει τον φόβο του Κυρίου· δεν θα κρίνει σύμφωνα με την εμφάνιση, ούτε θα ελέγχει σύμφωνα με αυτά που ακούει. Αλλά, θα κρίνει τους φτωχούς με ισότητα και θα εκφέρει μια δίκαιη κρίση στους ταλαιπωρημένους της γης· θα κτυπήσει την γη με τον λόγο του,



ως ένα ραβδί και με την πνοή των χειλιών του θα θανατώσει τους κακούς.

Η δικαιοσύνη θα είναι η ζώνη της οσφύς του, και η πιστότητα θα είναι ζώνη των πλευρών του. Ο λύκος θα συγκατοικεί με το αρνί και η λεοπάρδαλη θα αναπαύεται μαζί με το κατσικάκι· το μοσχάρακι, το λιονταράκι και τα εκτρεφόμενα ζώα θα είναι μαζί και ένα μικρό παιδί θα τα καθοδηγεί.

Η αγελάδα και η αρκούδα θα έχουν τον ίδιο βοσκότοπο, τα μικρά τους θα αναπαύονται μαζί· και το λιοντάρι, όπως και το βόδι θα τρώνε άχυρο. Και το παιδί που θηλάζει θα παίζει στην τρύπα της έχιδνας, και το απογαλακτισμένο παιδί θα

βάλει το χέρι του στη σπηλιά της οχιάς.

Δεν θα κακοποιούν ούτε θα φθείρουν τίποτα σε όλο το άγιο μου βουνό, επειδή η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση του Κυρίου, όπως τα νερά καλύπτουν την θάλασσα. Την ημέρα αυτή, η ρίζα του Ιεσσαί, θα στέκεται σημαία των λαών· τα έθνη θα στρέφονται προς αυτόν και η ανάπαυσή του θα είναι δόξα.



ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΛΟΡΕΑΝΑ ΣΤΟ ΑΜΠΟΥ ΡΟΑΝΤ (ΙΝΔΙΑ)

Ονομάζομαι Λορεάνα, αλλά όλοι με αποκαλούν **Ρούσι**. Είμαι 13 ετών και κατοικώ στο Αμπού Ρόαντ, μια μικρή πόλη στην πολιτεία Ραζαστάν, στην Ινδία.



Η **Ινδία** είναι μία από τις μεγαλύτερες χώρες στον κόσμο με πληθυσμό 1,4 εκατομμύρια κατοίκους. Οι περισσότεροι Ινδοί ζουν στην ύπαιθρο. Στους 100 Ινδούς, οι 67 ζουν στην ύπαιθρο και οι 33 σε πόλεις – όπως η οικογένειά μου.

Ο **πατέρας μας** ονομάζεται Μπασκάρ, είναι βοσκός στην κοινότητά μας. Η **μητέρα** μου Ααγκνές είναι δασκάλα και επιβλέπει τα μαθήματά μας με μεγάλη αυστηρότητα. Είναι επίσης η εκπαιδεύτριά μας στο κυριακάτικο σχολείο. Είμαστε, ο μεγαλύτερος **αδελφός** Ρίτσαρντ Πωλ κι εγώ. Του αρέσει να παίζει κρίκετ, που είναι ένα παιχνίδι με ρόπαλο και μπάλα. Δεν μου αρέσει το κρίκετ, αλλά αντίθετα, αγαπώ πολύ τον αδελφό μου.



Η κοινότητά μας συναθροίζεται σε μια από τις παλαιότερες **εκκλησίες** της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στην Ινδία. Οι πρώτοι πιστοί της Ινδίας, έλαβαν την Αγία Σφράγιση εδώ. Αυτό που προτιμώ στην Εκκλησία μας είναι το κυριακάτικο σχολείο, όπου μαθαίνουμε πράγματα σχετικά με τον Θεό. Είμαστε οκτώ παιδιά και δύο εκπαιδευτές.



Πηγαίνω σε ένα ιδιωτικό σχολείο που βρίσκεται πολύ κοντά στο σπίτι μου. Είμαι φίλη με πολλά παιδιά, αλλά λίγα από αυτά είναι πραγματικά πολύ καλοί φίλοι. Λατρεύω τα **πατίνια με ρόδες**, πρόσφατα ήλθα δεύτερη σε ένα διαγωνισμό πατινάζ που διοργάνωσε το σχολείο μου.



Οι περισσότεροι Ινδοί τρώνε λίγο έως καθόλου κρέας. Τα ινδικά πιάτα αρωματίζονται με πολλά μπαχαρικά και μερικές φορές είναι πολύ πικάντικα. Το έχουμε συνηθίσει και μας αρέσει. Λατρεύω τα λαχανικά, κυρίως τις **μπάμιες**.



Ο πατέρας μου εργάζεται σε ένα εργοστάσιο, αλλά το Σάββατο έχει ρεπό.

Πάντα το απολαμβάνω, επειδή το εκμεταλλευόμαστε για να κάνουμε εκδρομές. Αυτό που προτιμώ, είναι, το πάρκο **Σάντικουνζ**, επειδή είναι πολύ μεγάλο, με πολύ πράσινο και υπάρχουν εκεί πολλές δυνατότητες για παιχνίδια.





Εικονογράφηση : rudal30/stock.adobe

Η αληθινή πίστη έχει μέλλον

« Πλην, όταν έρθει ο Υιός του ανθρώπου, άραγε θα βρει την πίστη επάνω στη γη ; » (Λουκάς 18 : 8) – Είναι προφανές, ο Ιησούς δεν είχε κανένα φόβο ότι δεν θα έμενε κανείς που να πιστεύει σε αυτό κατά την επιστροφή του. Είχε μια απόλυτη εμπιστοσύνη στον Πατέρα του και ήξερε ότι το μέλλον θα ήταν απόλυτα συμμορφωμένο με το θεϊκό σχέδιο σωτηρίας και λύτρωσης. Θέτοντας αυτό το ερώτημα, ο Ιησούς ήθελε να υπογραμμίσει τη σημασία που θα χορηγήσει στην πίστη, τη στιγμή της επιστροφής του. Για να γίνει δεκτός ως πρώτος καρπός στην βασιλεία των ουρανών, για ένα πιστό δεν θα είναι αρκετή η αναγέννηση με νερό και Πνεύμα, θα είναι απαραίτητο να είναι εμψυχωμένος από μια αληθινή πίστη.

Η πίστη στον λόγο

Για να σωθεί ένας άνθρωπος, πρέπει να πιστέψει στον Ιησού Χριστό· ο Υιός του Θεού ήλθε στη γη για να μας φέρει την αιώνια ζωή. Η πίστη στον Χριστό περιλαμβάνει την πίστη στην ανάστασή μας, στην αιώνια κοινωνία με τον Θεό και τη νέα δημιουργία. Όσοι αρνούνται να λάβουν υπόψη αυτή την εσχατολογική διάσταση, αποδυναμώνουν σημαντικά την χριστιανική πίστη. Δυστυχώς, η αιώνια ζωή μερικές φορές περνά σε δεύτερο πλάνο από τους χριστιανούς. Για κάποιους, ο Ιησούς Χριστός είναι πριν και πάνω απ' όλα κάποιος που μπορεί να επιλύσει τα προβλήματά τους. Για άλλους, είναι μια ηθική αναφορά και η διδασκαλία του ένας δρόμος ανάμεσα στους άλλους για να κάνουμε το καλό.

Η πίστη στον Θεό συνίσταται στην ύπαρξη μιας άνευ όρων, ακλόνητη εμπιστοσύνη στον λόγο του. Ο Αδάμ και η Εύα έπεσαν στην αμαρτία επειδή δεν πίστεψαν στον λόγο του Θεού. Ο Αβραάμ ευλογήθηκε επειδή πίστεψε χωρίς να βλέπει. Επειδή δεν στάθηκαν ικανοί να πιστέψουν χωρίς να δουν, ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Ιωάννη του Βαπτιστή, κατηγορήθηκε από τον άγγελο και ο Θωμάς από τον Ιησού. Πίστη είναι επίσης η εμμονή στην θεϊκή αλήθεια, ακόμη και αν δεν γίνεται κατανοητή. Ο Θεός δεν μας ζητεί να απαρνηθούμε κάθε ανθρώπινη γνώση. Μας προτείνει και μας προσκαλεί να ακολουθήσουμε το μονοπάτι της πίστης για να αποκτήσουμε πρόσβαση σε αλήθειες που ξεφεύγουν από την ανθρώπινη λογική.

Η πίστη στην επιστροφή του

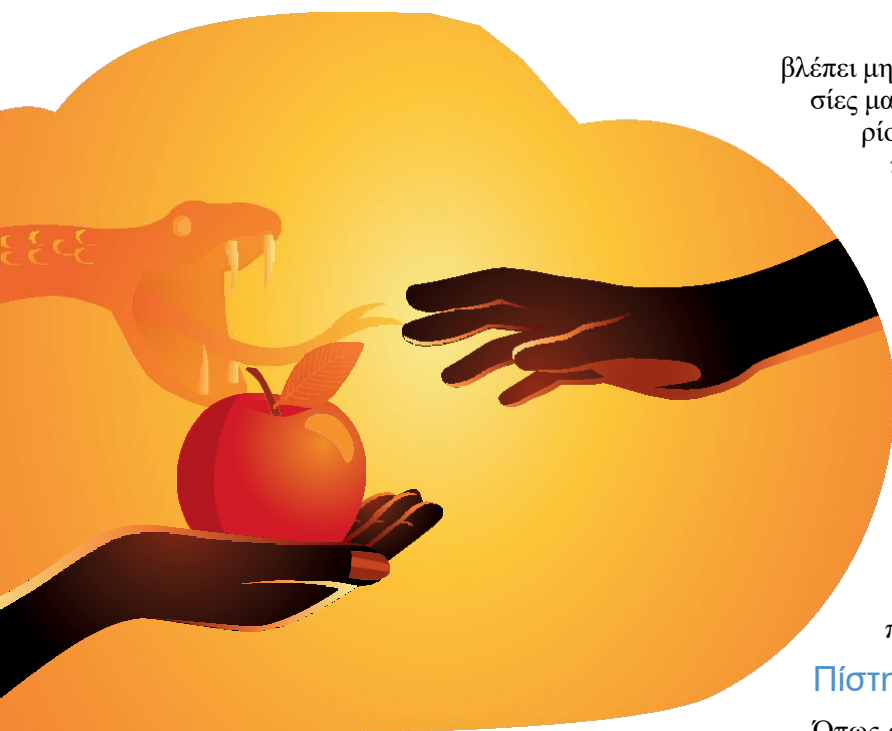
Για να γίνει αποδεκτός από τον Χριστό κατά την επιστροφή του, ο πιστός οφείλει προφανώς να πιστεύει σε αυτή την επιστροφή! Την πίστη αυτή, δυστυχώς, δεν την μοιράζεται όλος ο κόσμος. Ένα, όχι αμελητέο μέρος της χριστιανοσύνης δεν βλέπει πλέον τον ερχομό του Χριστού ως ένα πραγματικό γεγονός, μια θεϊκή παρέμβαση σε μια συγκεκριμένη επακριβώς στιγμή της Ιστορίας, αλλά ως μια πνευματική διαδικασία για τον κάθε πιστό. Για αυτούς που υιοθετούν αυτή τη διδασκαλία, η ιδέα ότι

οι άνθρωποι που ζουν στη γη θα μεταφερθούν ξαφνικά στον ουρανό, είναι ουτοπική. Είμαστε κάθετα αντίθετοι σε αυτή την ερμηνεία.. Εκείνος που δημιούργησε την ενσάρκωση του Υιού του Θεού, της Ανάστασης του Ιησού Χριστού και την Ανάληψή του μπορεί επίσης να πραγματοποιήσει την ανάσταση των νεκρών, την μεταμόρφωση των ζωντανών και την αρπαγή τους από τον Κύριο!

Για να είναι αληθινή, η πίστη στην επιστροφή του Χριστού, οφείλει να βασίζεται μόνο στον λόγο του και όχι σε σημεία. Οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης ανήγγειλαν με μεγάλες λεπτομέρειες την γέννηση και τη δραστηριότητα του Σωτήρα. Αλλά, η πραγματοποίηση αυτών των προφητειών δεν προκάλεσε πίστη στους Εβραίους. Αντίθετα, όσοι πίστεψαν στον λόγο του Ιησού, αργότερα κατάλαβαν ότι όλα όσα είχαν προβλέψει οι προφήτες, είχαν γίνει πραγματικότητα. Η Αγία Γραφή δίνει ένα ικανό αριθμό από ενδείξεις, σχετικά με τον ερχομό του Κυρίου.

Θα ήταν ωστόσο ανόητο να θέλουμε, έχοντας ως βάση αυτές τις προβλέψεις, να καθορίσουμε τη στιγμή που θα πραγματοποιηθεί η επιστροφή του Χριστού, ή να περιγράψουμε τον τρόπο που αυτή θα εκτυλιχθεί. Το σημαντικό σήμερα είναι να πιστεύουμε σε αυτή την υπόσχεση. Όταν έλθει, οι πρώτοι καρποί θα μπορούν να πουν: «Αλήθεια, όλα έγιναν ακριβώς όπως μας το είπε ο Θεός!».





βλέπει μη πέσει!» (Α' Κορινθίους 10:11-12). Οι δοκιμασίες μας δεν προαναγγέλλουν την επιστροφή του Κυρίου, απλώς, μας προετοιμάζουν γι' αυτήν. Θα πρέπει να μας επιτρέπουν να λαμβάνουμε το μέτρο της πίστης μας.

Μια από τις μεγαλύτερες δοκιμασίες που επιβάλλει ο Θεός στον άνθρωπο είναι αυτή της υπομονής. Ο Αβραάμ χρειάστηκε να περιμένει για πολλές δεκαετίες προτού προτού πραγματοποιηθεί η υπόσχεση του Θεού να του δώσει ένα γιο. Πέρασαν αιώνες μέχρι να στείλει ο Θεός στους ανθρώπους τον Σωτήρα που τους είχε ανακοινώσει. Ο Κύριος μας υποσχέθηκε ότι θα επέστρεφε σύντομα και ακόμη δεν έχει επιστρέψει. Η εμπιστοσύνη μας στην υπόσχεση παραμένει άθικτη; Η αληθινή πίστη αντιστέκεται στη διάβρωση του χρόνου...

Πίστη χωρίς αποδείξεις

Όπως ο Αβραάμ, έχουμε εμπιστοσύνη στην υπόσχεση του Θεού και στο καλό του θέλημα, ακόμη και ενάντια στα φαινόμενα. Έχουμε διδαχθεί ότι η λήψη της Αγίας Κοινωνίας είναι απαραίτητη και αναπόσπαστη για τη σωτηρία μας. Και όμως, ο Θεός το επέτρεψε για όλους μας, να τη στερηθούμε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Πώς μπορούμε να εξηγήσουμε αυτό το παράδοξο; Δεν ξέρουμε τίποτα για αυτό. Αλλά, είναι όμως αυτό ένας λόγος για να μην έχουμε πλέον εμπιστοσύνη στη διδασκαλία που λαμβάνουμε; Η αληθινή πίστη δεν επηρεάζεται από αναπάντητα ερωτήματα.

Ο Ιησούς μπόρεσε να αντισταθεί στον πειρασμό, χάρη στην απόλυτη εμπιστοσύνη του στον λόγο του Θεού. Περιμένει από τους δικούς του να έχουν την ίδια εμπιστοσύνη στον λόγο του. Αποδοκιμάζει τη στάση όσων του ζητούν σημεία για να πιστέψουν σε αυτόν (Μάρκος 8:11-12, Ιωάννης 4:48). Είναι εύκολο να πιστέψεις στο αποστολικό αξίωμα όταν ο αριθμός των πιστών που έχουν λάβει την Αγία Σφράγιση δεν σταματά να αυξάνει. Αλλά, τι γίνεται με την εμπιστοσύνη μας σε αυτό όταν βλέπουμε ότι οι πιστοί συχνάζουν όλο και λιγότερο στις εκκλησίες μας; Η αληθινή πίστη δεν έχει ανάγκη από ορατά σημάδια, βασίζεται μόνο στον λόγο του Ιησού. Και ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι θα είναι μαζί με τους Αποστόλους του, μέχρι το τέλος!

Η τελείως προσωπική πίστη

Η πίστη δημιουργεί μια ιδιαίτερα ισχυρή προσωπική σχέση μεταξύ του πιστού και του Χριστού. Ο Χριστός ζει σε εκείνον που ζει με πίστη σε αυτόν (Γαλάτες 2:20, Εφεσίους 3:17). Η προσκόλλησή μας στον Ιησού είναι καθοριστική για τη σωτηρία μας. Εκτιμούμε τις συναντήσεις με τους άλλους πιστούς,

Η πίστη δοκιμάζεται

Αποφασισμένο να μας χωρίσει από τον Θεό, το κακό αναζητεί να καταστρέψει την εμπιστοσύνη μας στον λόγο του Θεού. Έτσι έπραξε με τον Αδάμ και την Εύα στον παράδεισο και με τον Ιησού στην έρημο. Μας επιτίθεται επίσης, ιδιαίτερα όταν δυσκολευόμαστε, για να μας κάνει να αμφιβάλλουμε για τον λόγο του Θεού.

Ο Θεός επιτρέπει τέτοιους πειρασμούς, επειδή μπορούν να συμβάλλουν στη σωτηρία μας. Ο Θεός είναι παντογνώστης – δεν χρειάζεται να μας δοκιμάσει για να γνωρίσει την πίστη μας ή για να επιλέξει αυτούς που θα σωθούν. Οι δοκιμασίες που επιτρέπονται από τον Θεό έχουν σκοπό να μας επιτρέψουν να εκτιμήσουμε μόνοι μας τη σταθερότητα της πίστης μας, να συνειδητοποιήσουμε τα όριά μας και να κάνουμε τις απαραίτητες προσαρμογές.

Η διαδικασία αυτή βρίσκεται σε όλη την ιστορία της σωτηρίας. Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός έβαλε σε πειρασμό τον λαό του Ισραήλ στην έρημο (Δευτερονόμιο 8:2-5) για να ενισχύσει την πίστη του στον λόγο που είχε λάβει. Τον έκανε να υποφέρει από πείνα για να μάθει ότι ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με τον λόγο του Θεού. Του στέρησε το νερό για να τον μάθει να εμπιστεύεται τον λόγο του. Η Καινή Διαθήκη λέει ότι οι πρώτοι χριστιανοί δοκιμάστηκαν για να ενισχυθεί η πίστη τους (Α' Πέτρου 1:6-9).

Είναι κάτω από αυτό το πρίσμα που πρέπει να κατανοήσουμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Ο Παύλος λέει σχετικά: «Όλα αυτά έγιναν παραδείγματα σ' εκείνους, και γράφτηκαν για τη νουθεσία μας, στους οποίους έφτασαν τα τέλη των αιώνων. Ωστε, εκείνος που νομίζει ότι στέκεται, ας

Απολαμβάνουμε τις δραστηριότητες που πραγματοποιούμε μαζί τους, μας αρέσει να συμμετέχουμε στις μεγάλες εκδηλώσεις που οργανώνονται στους κόλπους της Εκκλησίας. Όλα αυτά τα πράγματα μας συνδέουν με την Εκκλησία και μεταξύ μας. Αλλά, αυτό που μας σώζει είναι η σχέση μας με τον Χριστό. Μερικές φορές, ο Θεός μας δοκιμάζει για να μας επιτρέψει να επαληθεύσουμε αν είμαστε πραγματικά αφοσιωμένοι στον Ιησού Χριστό. Για παράδειγμα, μπορεί να ενεργήσει έτσι ώστε να μη μπορούμε πλέον να ενωνόμαστε μεταξύ μας, να συμμετέχουμε σε δραστηριότητες, να διοργανώνουμε μεγάλες εκδηλώσεις ή να συμμετέχουμε σε μια θεία λειτουργία. Ορισμένες φορές πάλι, επιτρέπει επίσης να απογοητευόμαστε από μέλη της Εκκλησίας. Είναι σε τέτοιες συνθήκες που μπορούμε να επαληθεύσουμε τη σταθερότητα και τη δύναμη του δεσμού που μας ενώνει με τον Χριστό!

Ακόμη μια φορά, ο Θεός δεν επιτρέπει τον πειρασμό για να μας κάνει να πέσουμε, ούτε για να μας ταπεινώ-

σει. Θέλει να έχουμε μια σωστή εκτίμηση της πίστης μας και να μπορούμε να αντιδράσουμε προτού να είναι πολύ αργά. Η σωστή αντίδραση συνίσταται στο να έλθουμε ταπεινό κοντά του λέγοντας: «Πιστεύω! Βοήθησέ με στην απιστία μου!» (Μάρκος 9:24). Ο Θεός θα ανταποκρίνεται πάντοτε ευνοϊκά σε αυτή την προσευχή!

Ας μάθουμε να αναγνωρίζουμε στις θλίψεις μας τις δοκιμασίες που επιτρέπονται από τον Θεό. Μας δίνουν την ευκαιρία να δοκιμάσουμε τη δύναμη και τη σταθερότητα της πίστης μας. Ας εξετάζουμε τον εαυτό μας χωρίς εφησυχασμό και ας ζητούμε ταπεινά από τον Θεό να ενισχύει την πίστη μας. Θα το κάνει. Επειδή, όπως έγραψε ο Απόστολος Παύλος: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβε, παρά μονάχα ανθρώπινος· όμως, είναι πιστός ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήσει να πειραστείτε περισσότερο από τη δύναμή σας, αλλά μαζί με τον πειρασμό θα κάνει και την έκβαση, ώστε να μπορείτε να υποφέρετε!» (Α' Κορινθίους 10:13).



Εκδότης : Zan Luk Σνάιντερ, Überlandstrasse 243, 8051 Ζυρίχη (Ελβετία)
 Εκδόσεις Friedrich Bischoff, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg (Γερμανία)
 Υπεύθυνος συντάκτης: Σιμόν Χέινινγκερ –
 Μετάφραση στα Ελληνικά: Δελατόλας Ελευθέριος, Εκτύπωση: <https://polisprint.gr>

Η προσευχή έχει παντού αποτέλεσμα

Δεν είναι μόνον αυτό το έτος που προσευχόμαστε πολύ. Ωστόσο, αδελφοί και αδελφές από διαφορετικές χώρες εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία του φετινού συνθήματος, «Η προσευχή έχει αποτέλεσμα», για να παίξουν σε μια μικρή θεατρική παράσταση και να προσευχηθούν έξω από τους τοίχους της εκκλησίας.



Φωτογραφίες: Ν.Ε. Γκάνα



Για την πρώτη θεία λειτουργία του 2024, τα παιδιά των περιφερειών της Ανατολικής και της Δυτικής Άκρα (Γκάνα) είχαν μια ιδιαίτερη ιδέα: Υποδέχθηκαν τον υπεύθυνο Απόστολο (Βενιαμίν Οχένε Σάφο) (Benjamin Ohene-Saffo) και τον Απόστολο Άντο Τσαρλς Ασάρε (Addo Charles Asare), καθώς και τα αξιώματα των δύο περιφερειών με ένα παιχνίδι ρόλων με θέμα το σύνθημα του έτους. Οι αδελφοί και οι αδελφές των κοινοτήτων των δύο περιφερειών συνενώθηκαν στις 7 Ιανουαρίου 2024 στην κεντρική Άκρα για να τελέσουν μαζί την θεία λειτουργία. Εδώ, όπως και σε πολλές κοινότητες σε όλο τον κόσμο, ο λόγος της θείας λειτουργίας ήταν από την πρώτη Επιστολή προς Θεσσαλονικείς 5:17: «Αδιάκοπα να προσεύχεστε!». Για τους περισσότερους από εμάς, η

προσευχή είναι μέρος της σωτηρίας μας», εκφράστηκε ο υπεύθυνος Απόστολος. « Σε αυτές, είναι απαραίτητο να μιλάμε αδιάκοπα με τον Κύριό μας. Για να συλλέξουμε τα οφέλη και τους καρπούς της προσευχής, οφείλουμε να ξέρουμε για το τι, το πότε και το που να προσευχόμαστε». Υπενθύμισε στο μεγάλο εκκλησίασμα ότι ο Ιησούς επεμβαίνει πάντα για τους δικούς του.

Η ομαδική προσευχή έχει αποτέλεσμα

Πιστοί από διαφορετικές ομολογίες συνενώθηκαν με την ευκαιρία της προσευχής για την ενότητα των χριστιανών το βράδυ της Παρασκευής 19 Ιανουαρίου 2024. Η Νεοαποστολική Εκκλησία στο Χάρμπουργκ (Γερμανία), ήταν κατ'εξοχή. Εκπρόσωποι της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, της Ευαγγελικής Λουθηρανικής Εκκλησίας και της Νεοαποστολικής Εκκλησίας συναντήθηκαν με τον επικεφαλής της Κοινότητας Εργασίας των Χριστιανικών Εκκλησιών στην Βαυαρία (KEXE) και πολυάριθμους πιστούς. Το προηγούμενο βράδυ, ο υπεύθυνος της KEXE υπογράμμισε τη σημασία του Οικουμενισμού. Η διαφορετικότητα εμπλουτίζει, δεν βρίσκεται μόνο μεταξύ των χριστιανικών ομολογιών, αλλά επίσης και μεταξύ των ατόμων. Μέρος αυτής της βραδιάς ήταν ύμνοι ευχαριστίας και ευλογίας. Οι οικονομικές προσφορές είχαν προορισμού τους χριστιανούς της Μπουρκίνα Φάσο. Μετά από την κοινή προσευχή, οι συμμετέχοντες αφιέρωσαν χρόνο για ένα δείπνο με ανταλλαγή απόψεων και σκέψεων στο φουαγιέ.



Φωτογραφίες: Ν.Ε. Νότια Γερμανία



Φωτογραφία : Ν.Ε. Ολλανδίας

Η διαθρησκευτική προσευχή έχει αποτέλεσμα

Χριστιανοί από διαφορετικές ομολογίες συναθροίστηκαν επίσης στο Emmeloord (Εμελουρντ) και το Apeldoorn (Απελντουρν, Ολλανδία) για μια ομαδική προσευχή. Οι χριστιανοί του Έμελουρντ συνενώθηκαν στην ενορία της Nieuw Jeruzalem (Νέας Ιερουσαλήμ) στο πλαίσιο της εβδομάδας προσευχής. Συμμετείχαν κληρικοί της Νεοαποστολικής Εκκλησίας και της Προτεσταντικής ενορίας της Νέας Ιερουσαλήμ. Θέμα της βραδιάς αυτής ήταν: «Ανοίγουμε τις καρδιές μας σε αυτούς που δεν βλέπουμε». Στη συνέχεια αφιέρωσαν χρόνο για μια ακόμη ανταλλαγή. Το βράδυ του Σαββάτου 20 Ιανουαρίου 2024, έλαβε χώρα μια οικουμενική εορτή στην Λουθηρανική εκκλησία του Απελντουρν. Πιστοί της Νεοαποστολικής Εκκλησίας παρέιχαν το μουσικό πλαίσιο. Μετά τη διαθρησκευτική προσευχή, οι συμμετέχοντες παρέμειναν για μια ανταλλαγή σκέψεων και ιδεών.

Η προσευχή έχει αποτέλεσμα στην κοινωνία

Χάρη σε ένα σταθερό τηλέφωνο, τα παιδιά της περιφέρειας της Ανατολικής Κολωνίας (Γερμανία) έμαθαν τη σημασία της καλής επικοινωνίας. Στις 28 Ιανουαρίου, τα παιδιά, ηλικίας από 6 έως 14 ετών, συνενώθηκαν στην εκκλησία της Κολωνίας Ραθ, για να ζήσουν την πρώτη θεία λειτουργία για παιδιά του έτους 2024. Ο υπηρετών εξήγησε την λειτουργία μιας τηλεφωνικής κλήσης και την μετέφερε στην προσευχή. Υπογράμμισε ότι ο Θεός θα μπορούσε να κληθεί οποιαδήποτε στιγμή και πάντα θα ήταν διαθέσιμος.

Δύο παιδιά μπόρεσαν να δοκιμάσουν ένα ποτήρι-τηλέφωνο για να δείξουν τη σημασία μιας καλής επικοινωνίας. Ένα ψεύτικο αυτό τοποθετήθηκε στο βήμα



Φωτογραφία: Ν.Ε. Δυτική Γερμανία

για να ενθαρρύνει τα παιδιά να πουν τα πάντα στον Θεό. Οι νέοι της μέλλουσας κοινότητας εργάστηκαν μαζί επάνω στα αποτελέσματα της προσευχής και το τι νιώθει κανείς μετά. Είναι σημαντικό να την εμπιστευόμαστε, ακόμη και αν κάποια μέρα μια απάντηση σε προσευχή δεν μας αρέσει. Μετά την θεία λειτουργία οι συμμετέχοντες μοιράστηκαν σνακ.

Η οικογενειακή προσευχή έχει αποτέλεσμα

Στα μέσα Φεβρουαρίου 2024, ο Απόστολος Περιφέρειας Τσίτσι Τσισεκέντι κάλεσε περίπου 450 πρόσφατα χειροτονημένα αξιώματα με τις συζύγους τους στην εκκλησία της Μπουκάσα (Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό). Όλοι μαζί εξέτασαν το σύνθημα του έτους και αναλογίστηκαν το βιβλικό απόσπασμα από την Επιστολή προς Ρωμαίους 12 :12 :

«Στην ελπίδα, να χαίρεστε· στη θλίψη, να υπομένετε· στην προσευχή, να προσκαρτείτε!». Έφτασαν μαζί στο ακόλουθο συμπέρασμα: Η οικογένεια είναι σημαντική για την εκμάθηση της προσευχής και την εφαρμογή της στην πράξη. Και η προσευχή είναι επίσης σημαντικό στοιχείο για την οικογένεια. Την Κυριακή 18 Φεβρουαρίου, ο Απόστολος Περιφέρειας υπηρέτησε τα αξιώματα, καθώς και τους αδελφούς και τις αδελφές της Τσιαμάλα με τον βιβλικό λόγο από τον Λουκά 6:36 : «Να γίνεστε, λοιπόν, σπλαχνικοί, όπως και ο Πατέρας σας είναι σπλαχνικός». Στην θεία λειτουργία συμμετείχαν 2540 πιστοί.



Φωτογραφία: Ν.Ε. Α. Κονγκό



Το εργοστάσιο όπου παρασκευάζονται οι όστιες ανοίγει τις πόρτες του ξανά

Μετακόμισε: 150 μέτρα πιο μακριά, αλλά στο τεχνικό μέλλον. Το εργοστάσιο που παρασκευάζει όστιες στο Μπίλεφελντ (Γερμανία), εγκαινιάστηκε με μεγάλη επιτυχία και πλέον παρασκευάζει όστιες για σχεδόν 60 χώρες· είναι ένας από τους πολλούς τόπους παραγωγής οστιών που ανήκουν στην Εκκλησία.

«Για τη συλλογή δεμάτων: Τρέχουσα διεύθυνση του εργοστασίου οστιών: Kammerratsheide 8» – αυτό είναι το σημείωμα που βρίσκει πλέον ο διανομέας στο παράθυρο του κτιρίου όπου οι μηχανές, μέχρι τώρα ήταν σε κίνηση με όλη τους τη δυναμικότητα, τέσσερις ημέρες την εβδομάδα, δέκα ώρες την ημέρα, δείχνοντας που είναι το νέο λευκό κτίριο που είναι σε άμεση γειτνίαση με το παλιό.

Διασφαλίζοντας την παραγωγή οστιών για το μέλλον

Από το 1990, στην τρέχουσα αποστολή της, η μονάδα παραγωγής είχε καταστεί απαρχαιωμένη. «Πολύ απλά, είναι φθαρμένη και τεχνικά ξεπερασμένη», τονίζει ο Μάικλ Μπλοκ, ο υπεύθυνος του εργοστασίου, για να εξηγήσει την αναγκαιότητα της νέας κατασκευής. Η Εκκλησία βρέθηκε αντιμέτωπη με αυτό το ζήτημα: Να ανακαινίσει ή να χτίσει ένα εντελώς νέο κτίριο; Το προηγούμενο κτίριο ήταν νοικιασμένο, αλλά σε άμεση γειτνίαση υπήρχε ένα αποχαρκτηρισμένο εκκλησιαστικό κτίριο, στο οικοπέδο του οποίου μπορούσε να κατασκευαστεί το νέο εργοστάσιο παραγωγής οστιών.

Οι εργασίες κατασκευής άρχισαν στο τέλος Μαρτίου 2023. Εκτός από την αίθουσα παραγωγής με τις εγκα-

ταστάσεις και τη ζώνη εφοδιασμού, απαιτήθηκαν επίσης γραφεία, αποθήκες και χώροι κοινωνικής συναναστροφής. Τα μηχανήματα και τα σιλό συναρμολογήθηκαν από το Νοέμβριο του 2023. Τον Ιανουάριο του 2024, έγινε η μετακόμιση στο νέο κτίριο και ξεκίνησε η δοκιμαστική παραγωγή. Και ήταν μεγάλη στιγμή: «Το απόθεμά μας από έτοιμες όστιες είχε εξαντληθεί», αναφέρει ο Μάικλ Μπλοκ.

Το νέο εργοστάσιο είναι επίσης βιώσιμο: Το κτίριο θερμαίνεται από αντλίες θερμότητας και η ηλεκτρική ενέργεια παρέχεται από μια φωτοβολταϊκή εγκατάσταση στην ταράτσα. Η τριμελής ομάδα ανυπομονεί για τις μελλοντικές εργασίες στο εργοστάσιο: «Είμαι βέβαιος ότι με τη νέα τεχνολογία και ένα νέο κτίριο, το εργοστάσιο είναι τέλεια εξοπλισμένο για να συνεχίσει να παρασκευάζει αξιόπιστα όστιες για τις κοινότητες σε πολλές χώρες, τις επόμενες δεκαετίες», δηλώνει ο Μάικλ Μπλοκ..

Πως από το αλεύρι παράγεται ένα λειτουργικό στοιχείο

Νερό, αλεύρι και λίγη λεκιθίνη – αυτά είναι τα μόνα που χρειάζονται για τη ζύμη. Η ζύμη αυτή ζυμώνεται για 45 λεπτά και στη συνέχεια απλώνεται σε λεπτές λωρίδες στις πλάκες ψησίματος.

Πλήρως αυτοματοποιημένη και ελεγχόμενη από λογισμικό, η χαραγμένη επάνω πλάκα χαμηλώνει επάνω στη ζύμη, διασφαλίζοντας ότι τα περιφέρμα γράμματα Α και Ω είναι ορατά επάνω στις όστιες. Στη συνέχεια, οι πλάκες πηγαίνουν στον φούρνο.

Τα φύλλα υγραίνονται πριν την κοπή για να μη σπάσουν. Εν τω μεταξύ, επάνω σε κάθε όστια τοποθετούνται τρεις σταγόνες κρασί. «Για την παραγωγή των οστιών χρησιμοποιούμε αληθινό κρασί», εξηγεί ο Μάικλ Μπλοκ. «Δεν πρόκειται για ένα υπέροχο κρασί Μπορντό ή οτιδήποτε άλλο, αλλά για ένα συνηθισμένο κρασί που αγοράζεται από ένα εκπαιδευτικό κατάστημα». Αυτό που είναι σημαντικό, είναι μόνο το σκούρο κόκκινο χρώμα, «για να φαίνονται καθαρά επάνω στις όστιες οι τρεις σταγόνες κρασί».

Τα κουτιά προς αποστολή γεμίζονται με την χρήση μιας ζυγαριάς. Κάθε κουτί περιέχει περίπου 1650 όστιες· ένα δέμα είναι έτοιμο για αποστολή όταν αποτελείται από είκοσι κουτιά. Τότε, κάθε δέμα ζυγίζει περίπου 8 κιλά. Τα δέματα αυτά αποστέλλονται σε 60 χώρες σε όλο τον κόσμο.

Όστιες για όλο τον κόσμο

«Για τον εορτασμό της Αγίας Κοινωνίας έχουμε ανάγκη από όστιες, είναι ένα πολύ σημαντικό υλικό στοιχείο της λειτουργίας», εξήγησε ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ, υπεύθυνος της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Δυτικής Γερμανίας, στην οποία ανήκει το εργοστάσιο. Αντί να αναθέτουμε την παραγωγή σε εξωτερικούς συνεργάτες που μπορεί να μη σέβονται τις απαιτήσεις, προτιμούμε να την φροντίζουμε από μόνοι μας. Αυτός είναι ο λόγος που έχει ανατεθεί στο Μπίλεφελντ η παραγωγή οστιών ήδη από το 1919.

Ο κύριος πελάτης είναι η Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό, όπου ζουν οι περισσότεροι Νεοαποστολικοί χριστιανοί. Ωστόσο, δεν μπορούν όλες οι χώρες στις οποίες εκπροσωπείται η Νεοαποστολική Εκκλησία να προμηθευτούν όστιες από το Μπίλεφελντ. Αυτός είναι ο λόγος που σταδιακά εμφανίστηκαν και άλλα εργοστάσια οστιών στο Μπενγκαλούρου (Ινδία), στη Λουσακά (Ζάμπια), στην Πόλη του Ακρωτηρίου (Νότια Αφρική) και δύο ακόμη στην Ουρουγουάη.

Αποτυχίες και βλάβες

Εκπρόσωποι της διεύθυνσης της Εκκλησίας και υπάλληλοι των εμπλεκόμενων βιοτεχνικών επιχειρήσεων έλαβαν όλες αυτές τις πληροφορίες και άλλα πολλά ακόμη, στην εορταστική τελετή με την ευκαιρία των εγκαίνιων στις 4 Μαρτίου, όπως και λίγο αργότερα, οι Απόστολοι από τη Δυτική Γερμανία και οι καλεσμένοι της θείας λειτουργίας που τέλεσε ο Πρωταπόστολος στο Μίντεν (Γερμανία). Μπόρεσαν να δουν την εγκατάσταση της νέας μονάδας παραγωγής που τέθηκε σε λειτουργία και ο Μάικλ Μπλοκ τους περιέγραψε τις προκλήσεις που αντιμετώπιζαν. Για παράδειγμα, οι πλάκες ζύμης έπρεπε να γίνουν πιο χοντρές, επειδή οι όστιες ήταν πολύ εύθραυστες όταν τις έκοβαν, ή έπρεπε να προσαρμοστεί η ποσότητα της ζύμης. «Οφείλουμε να διασφαλίζουμε ότι οι όστιες θα φτάνουν πάντα στις κοινότητες, όσο το δυνατόν πιο άθικτες ακόμη και μετά από αρκετές χιλιάδες χιλιόμετρα μεταφοράς», εξηγεί ο Μάικλ Μπλοκ.

Για τον Απόστολο Περιφέρειας Ράινερ Στορκ, επρόκειτο για μια νέα εμπειρία: «Κατά τη διάρκεια της δραστηριότητάς μου ως Απόστολος Περιφέρειας εγκαίνιασα ήδη πολλές εκκλησίες, αλλά ποτέ ένα εργοστάσιο παρασκευής οστιών», είπε αστεϊευόμενος κατά την ομιλία του.



Μάικλ Μπλοκ, ο υπεύθυνος του εργοστασίου παρασκευής οστιών

Κατά τον εορτασμό με αφορμή τα εγκαίνια του νέου εργοστασίου οστιών





Μεταξύ τραυματισμού και αντίστασης

Πρόκειται για την πιο θανατηφόρα καταστροφή στην ιστορία των Φιλιππίνων. Ο κυκλώνας «Γιολάντα» άφησε βαθιά ίχνη. Είναι αυτό που μας υπενθυμίζει η ανθρωπιστική οργάνωση NAC SEA Relief. Παρουσίαση αυτών που απομένουν από την αγωνία και την βοήθεια.

Ο υπερτυφώνας που είναι παγκοσμίως γνωστός ως «Haiyan» (Χαγιάν ή Γιολάντα), έπληξε τη νησιωτική χώρα στις 8 Νοεμβρίου 2013. Περισσότεροι από 6000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στις πλημμύρες και τέσσερα εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τα σπίτια και τα μέσα που είχαν για τη διαβίωσή τους. Τα στοιχεία αυτά δόθηκαν από το NAC SEA Relief Fund, την ανθρωπιστική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στη Νοτιοανατολική Ασία.

«Θυμάμαι ακόμη την οσμή ... παντού θάνατος», αφηγείται η Μαρλέν Χόλμαν, πρώην Ντατάριο, η οποία ήταν εκεί, εκείνη την εποχή και εργαζόταν για την ανθρωπιστική οργάνωση.

«Οι άνθρωποι με τους οποίους μιλούσα ήταν σε κατάσταση σοκ. Θυμάμαι ότι είχα πανικοβληθεί μέσα μου, επειδή είχα την εντύπωση ότι δεν έκανα αρκετά για να βοηθήσω τους ανθρώπους γύρω μου», εξηγεί περιγράφοντας αυτά που βιώνουν πολλοί διασώστες,

Στην κοινότητα των εθελοντών

Τέτοιες αναμνήσεις ήλθαν ξανά στην επιφάνεια όταν μια αντιπροσωπεία της NAC SEA Relief επισκέφτηκε το νησί Λέυτε (Leyte), που ήταν το πρώτο και αυτό που είχε πληγεί χειρότερα από τον κυκλώνα. Εκεί, οι ομαδικοί τάφοι και τα μνημεία διακονίζουν την μνήμη των δεινών εκείνων των ημερών που πέρασαν. Εκεί επίσης, σε αυτό τον τόπο, έφτασαν πολλοί εθελοντές από όλο τον κόσμο, εκείνη την εποχή: «Έχει εκπληρωθεί ένα τεράστιο έργο μέριμνας από χριστιανικές, μουσουλμανικές και βουδιστικές οργανώσεις, κυβερνήσεις, τοπικούς, εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς», αναφέρει ο Απόστολος Περιφέρειας σε ηρεμία Ουρς Χεμπάιζεν: «Στη NAC SEA Relief, προσπαθήσαμε να εντοπίσουμε εκείνους στους οποίους δεν είχε μπορέσει κανείς να προσεγγίσει», εξηγεί ως πρόεδρος της Νεοαποστολικής οργάνωσης.



Επείγουσα βοήθεια και ανοικοδόμηση

Κατά τις πρώτες εβδομάδες και τους πρώτους μήνες μετά την καταστροφή, παρασχέθηκε μια επείγουσα βοήθεια. Δεκάδες εθελοντές μοίρασαν στον πληθυσμό πακέτα έκτακτης ανάγκης που περιείχαν ρύζι και άλλα βασικά τρόφιμα, καθώς και είδη υγιεινής.

Άμεσα ακολούθησε η ανοικοδόμηση: Κτίρια για δημόσια σχολεία, βοηθήματα διαβίωσης, εξοπλισμός για κλινικές. Το μεγαλύτερο δικό του έργο οικοδομήθηκε στο Σίτιο Κοντίλα (Sitio Codilla), κοντά στο Ορμόκ (Ormoc): Τριάντα οικιστικές μονάδες κατανεμημένες σε είκοσι σπίτια. Εκεί ζουν πρόσωπα που έχασαν ό,τι είχαν και μπορούν πλέον να καλλιεργήσουν ξανά τη γη.

Η NAC SEA Relief μπόρεσε να τα κάνει όλα αυτά, μόνο χάρη στους πολλούς υποστηρικτές: Οι ανθρωπιστικές οργανώσεις NAK-Humanitas, από την Ελβετία και NAK-karitativ έχουν δεσμευτεί για μέτρα διάσωσης και αποκατάστασης – με «πρωτοφα-

νείς επενδύσεις», όπως επισημαίνει ο Απόστολος Περιφέρειας Ουρς Χερμπίτζεν. «Αισθανόμαστε μια μέτρια υπερηφάνεια που αποτελούμε μέρος μιας ομάδας που ξεκινά από τα βασικά και από εκεί, δεσμεύεται για την κοινότητα», εκφράζεται η Μαρλέν.

Πάντοτε σε αντίσταση

Ο οσμή του θανάτου έχει εξαφανιστεί προ πολλού και οι άνθρωποι έχουν ξαναχτίσει τη ζωή τους. Ωστόσο, η ζωή εξακολουθεί να είναι γεμάτη προκλήσεις για τους περισσότερους κατοίκους στο νησί Λέντε: «Αυτοί που επέζησαν, εξακολουθούν να επιβιώνουν καθημερινά», όπως το εκφράζει η Μαρλέν.

Οι συνεντεύξεις που πραγματοποιήθηκαν επί τόπου δείχνουν ότι η τραυματική εμπειρία εκείνης της μοιραίας 8^{ης} Νοεμβρίου είναι ακόμη νωπή στις μνήμες των ανθρώπων. «Αλλά, οι Φιλιππινέζοι δεν θα ήταν όπως αν δεν το είχαν αποδεχθεί. Πόσο ανθεκτικός λαός!», εκτιμά ο Ουρς Χερμπίτζεν. Μετά την «Γιολάντα», άλλοι έξη τυφώνες χτύπησαν την περιοχή.

Η Άφουα στο Μπέρμιγχαμ μπροστά στην εκκλησία (αριστερά) και μαζί με αδελφούς και αδελφές (δεξιά)



Φωτογραφίες: Άφουα Άμπονγκ

Κρύος καιρός, ζεστές καρδιές, ανοικτές πόρτες

Μακριά από το σπίτι της, αλλά στο σπίτι της πίστης της: Η Άφουα Άμπονγκ (Afua Ampong) πήγε στο εξωτερικό για εκπαίδευση. Η νέα της πατρίδα, η Αγγλία, είναι τόσο διαφορετική από την χώρα από την οποία προέρχεται, την Γκάνα. Αλλά, τόσο εδώ, όσο και εκεί, η πίστη είναι ίδια.

Είναι 9:34, πρωί Κυριακής και οι πόρτες της εκκλησίας του Μπέρμιγχαμ δεν έχουν ανοίξει ακόμη. Η Άφουα Άμπονγκ είναι προβληματισμένη. Έκανε λάθος σε ότι αφορά το ωράριο των θείων λειτουργιών; Κάνει κρύο, έχει 15 βαθμούς Κελσίου θερμοκρασία, κρύνει καθώς προσπαθεί με το κινητό της να καλέσει κάποιον. Ο Φρεντ (Fred Quansah-Haylse) γελά με τη νευρικότητα της Άφουα. «Η πόρτα δεν είναι κλειστή, άνοιξέ την». Λόγω του κρύου που επικρατεί στην Αγγλία, οι πόρτες της εκκλησίας είναι απλά κλειστές και όχι κλειδωμένες.

Στην κοινότητα της χώρας της Άφουα, στο East Legon, (Ηστ Λέγκον, Γκάνα), δεν είναι έτσι. Εκεί, οι πόρτες των εκκλησιών είναι ορθάνοικτες, είτε λάμπει ο ήλιος, είτε βρέχει, είτε φυσάει ο αφρικανικός άνεμος χαρματάν. Αυτές δεν είναι οι μόνες διαφορές που διαπιστώνει η Άφουα στη νέα της πατρίδα.

Ο δρόμος προς το εξωτερικό

Η Άφουα ζούσε με την οικογένειά της στην Άκρα, την πρωτεύουσα της Γκάνας, όπου συμμετείχε στην κοινότητα του Ηστ Λέγκον μέχρι πριν περίπου ένα χρόνο και ήταν ενεργή κυρίως στην εργασία με παιδιά. Από το 2017 έως το 2021 σπούδασε Πολιτικές

Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο της Γκάνας και σε αυτό το διάστημα συμμετείχε στην φοιτητική κοινότητα της πανεπιστημιούπολης, όπου επίσης ήταν πολύ δραστήρια. Μετά το υποχρεωτικό έτος εργασίας της για την «Εθνική Αρχή Επικοινωνίας της Γκάνας», αποφάσισε να σπουδάσει Διεθνείς Σχέσεις στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ.

Γνώσεις στο εξωτερικό

Η Άφουα δεν χρειαζόταν να μεταβεί μόνη στο Μπέρμιγχαμ. «Έχω οικογένεια στο Μπέρμιγχαμ την οποία επισκεπτόμουν κατά καιρούς». Και η πίστη επίσης της έδινε αυτοπεποίθηση. Όταν πήρε ένα δωμάτιο στο σπίτι των οικείων της, διαπίστωσε ότι η εκκλησία ήταν σε απόσταση λιγότερη των 20 λεπτών με τα πόδια. Επιπλέον, γνώριζε κάποιον από μια άλλη κοινότητα στην Γκάνα και ήξερε ότι είχε μετακομίσει στην Μεγάλη Βρετανία: Τον Φρεντ (Fred Quansah-Haylse). «Η οικογένειά του με γνωρίζει από τη στιγμή που γεννήθηκα», αναφέρει.

«Πριν έλθω εδώ επικοινωνήσα μαζί του και αποδείχθηκε ότι ζει πραγματικά στο Μπέρμιγχαμ. Ήταν για μένα πολύ ωραίο να βλέπω εδώ ένα οικείο πρόσωπο».

« Οι αδελφοί και οι αδελφές με εντυπωσίασαν »

Την πρώτη φορά που η Άφουα συμμετείχε σε θεία λειτουργία στον Μπέρμιγχαμ, δεν είχε καμία προσδοκία. «Οι αδελφοί και οι αδελφές απλά με εντυπωσίασαν», μας διηγείται χαμογελώντας «Ο τρόπος με τον οποίο με αντιμετωπίζουν στην κοινότητα, ο τρόπος που βλέπουμε ο ένας τον άλλον ως οικογένεια, όλα αυτά με ωθούν να δίνω πάντα τον καλύτερο εαυτό μου». Αισθάνεται ότι την αγαπούν στην κοινότητα. «Θέλουν να είμαι χαρούμενη επειδή καταλαβαίνουν ότι μακριά από το σπίτι μου. Γι' αυτό φροντίζουν να μην αισθάνομαι λυπημένη ή μόνη».

Γι' αυτό και πείστηκε να τραγουδήσει στην χορωδία, παρόλο που ποτέ δεν είχε αυτή την πρόθεση. Δεσμεύεται επίσης για συνεργασία με τους νέους και με προγραμματισμό εκδρομών. Με τον τρόπο αυτό, ανακαλύπτει μια από τις κύριες διαφορές μεταξύ των δύο κοινωνιών που είναι η Αγγλία και η Γκάνα. «Όταν λέω στην Γκάνα: 'Ίσως θα κάνουμε αυτό ή εκείνο την επόμενη εβδομάδα', όλοι θα είναι παρόντες στο ραντεβού. Εδώ πρέπει να σχεδιάσω κάτι αρκετούς μήνες νωρίτερα για να είμαι σίγουρη ότι όλοι θα είναι διαθέσιμοι εκείνη την ημέρα». Γιατί είναι έτσι; «Για τους Αφρικανούς, η θρησκεία είναι μέρος της κοινωνίας. Μεγαλώσαμε μαζί της». Στην Ευρώπη, συνειδητοποιεί ότι η πίστη έχει μια άλλη αξία. Δεν είναι τόσο σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας.

Ξένο, αλλά ωστόσο οικείο

Στην ερώτηση για τις διαφορές ανάμεσα στην Αγγλία και την Γκάνα, η Άφουα απαντά: «Σκέφτομαι ότι όλα είναι διαφορετικά. Κάνει κρύο στο Μπέρμιγχαμ και η Γκάνα είναι γενικά ηλιόλουστη και ζεστή. Η κουλτούρα είναι διαφορετική. Οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων είναι διαφορετικές». Αλλά, ένα πράγμα είναι παρόμοιο: «Ο τρόπος που απολαμβάνουμε να πηγαίνουμε στην εκκλησία και να εορτάζουμε τις θείες λειτουργίες μαζί είναι ο ίδιος και για τις δύο χώρες. Δεν υπάρχει διαφορά».

Φυσικά υπάρχουν διαφορές ανάλογα με το μέγεθος της κοινότητας, τις περιπτώσεις στις οποίες οι άνθρωποι φορούν ασπρόμαυρα και αν αναφέρονται στον καθοδηγητή της κοινότητας με το όνομά του – κάτι που δεν γίνεται ποτέ στην Γκάνα. Αλλά τόσο εδώ, όσο κι εκεί, η πίστη είναι σε πρώτο πλάνο.

Κοινά γεύματα

«Μου λείπει το φαγητό μου» – είναι αυτό που λείπει περισσότερο στην Άφουα όταν είναι στο εξωτερικό. Το waakye είναι ένα τυπικό πιάτο της Γκάνας που παρασκευάζεται με ρύζι και φασόλια. «Πρόσφατα είδα ένα βίντεο στο διαδίκτυο με κάποιον να το τρώει στο σπίτι του και σκέφτηκα: Μου λείπει πραγματικά αυτό» λέει. Της λείπει επίσης η πατρίδα της, ειδικά τα

παιδιά που είχε το προνόμιο να διδάσκει στο κυριακάτικο σχολείο. «Το να διδάσκω τα παιδιά, να μαθαίνω από αυτά και να έχω μαζί τους αλληλεπίδραση, είναι μια από τις καλύτερες εμπειρίες που είχα ποτέ», λέει.

Και μετά, υπάρχουν επίσης και οι εορτές των Χριστουγέννων. «Γενικά, τα Χριστούγεννα ή λίγες ημέρες αργότερα οργανώνουμε μια εορτή μπροστά στην εκκλησία. Απλώς, μαγειρεύουμε, τρώμε, γελάμε και πίνουμε». Πριν από την πρώτη της χριστουγεννιάτικη εορτή στην Αγγλία, ήταν λίγο φοβισμένη. Αλλά στη συνέχεια, ο καθοδηγητής της κοινότητας στο Μπέρμιγχαμ την προσκάλεσε με μερικά άλλα μέλη της κοινότητας. Είναι Νοτιοαφρικάνος και η γυναίκα του είναι Γαλλίδα. Η Άφουα εκτίμησε το πολυπολιτισμικό φαγητό και τον χρόνο που πέρασε με τους φίλους και τις οικογένειές τους.

«Πρέπει να κάνεις μια συνειδητή επιλογή»

Το Μπέρμιγχαμ είναι μια πολυπολιτισμική κοινότητα και αυτό δεν γίνεται εμφανές μόνο κατά το κοινό γεύμα. Οι αδελφοί και οι αδελφές ανταλλάσσουν συνεχώς απόψεις για το πώς γίνονται τα πράγματα στις χώρες από τις οποίες προέρχονται. «Αυτό μας έμαθε να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον και την κουλτούρα του άλλου», διηγείται η Άφουα. «Αντιλαμβανόμαστε ότι είμαστε διαφορετικοί άνθρωποι, αλλά είμαστε ενωμένοι σε μια Εκκλησία, πιστεύουμε σε ένα Θεό και λατρεύουμε όλοι μαζί, τον ίδιο Θεό».

Η Άφουα λέει ότι στην Αγγλία, μακριά από την χώρα της, έμαθε να γίνεται ανεξάρτητη και να αναλαμβάνει την ευθύνη για τη ζωή της. Την βοήθησαν η πίστη της και, οι αδελφοί και αδελφές της. Ως εκ τούτου, συμβουλεύει όλους τους αδελφούς και τις αδελφές που πηγαίνουν σε μια ξένη χώρα, να περιβάλλονται από ανθρώπους που μπορούν να τους βοηθήσουν να αναπτύξουν την πίστη τους. «Πρέπει επίσης να κάνουν μια συνειδητή επιλογή: Θέλω να ζω τη ζωή μου με αυτό τον τρόπο και να εργάζομαι ως προς αυτό».



Η Άφουα στην Γκάνα μαζί με την μικρή της αδελφή (αριστερά) και την φίλη της (δεξιά)

Ποιμαντικό ταξίδι στην Βόρεια Ελλάδα με θεία λειτουργία στην Θεσσαλονίκη

Η Ποιμαντική φροντίδα δεν περιορίζεται μόνο στους πιστούς της Αθήνας, καθώς υπάρχουν αδελφοί και αδελφές σε ολόκληρη την χώρα και μάλιστα σε απομακρυσμένες περιοχές κυρίως στην Βόρεια Ελλάδα και μια ενεργή κοινότητα στην Θεσσαλονίκη, όπως και στο Ηράκλειο της Κρήτης.

Για τον λόγο αυτό συχνά επισκεπτόμαστε τους αδελφούς και τις αδελφές στην Βόρεια Ελλάδα και εορτάζουμε μια θεία λειτουργία σχεδόν μια φορά τον μήνα στην εκκλησία μας στην Θεσσαλονίκη.

Ένα από τα ταξίδια αυτά πραγματοποιήθηκε από τις 24 έως τις 26 Μαΐου 2024, από όπου και τα φωτογραφικά στιγμιότυπα..



Οι υπηρέτες του Κυρίου την ώρα που υπηρετούν



Προετοιμασία για τηλεφωνική σύνδεση με αδελφή μας που δεν έχει τη δυνατότητα να έλθει στην θεία λειτουργία



Επίσκεψη στην αδελφή μας Έλσα Τσοράκου για τον εορτασμό της Αγίας Κοινωνίας



Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας



Τα μικρά μας αδελφία Δαυί και Ερισέλντα, το μέλλον της κοινότητας της Θεσσαλονίκης